

NÖB-29/2011.
(NÖB-29/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2011. november 22-én, kedden 10 óra 12 perckor
Kecskeméten, a Városháza I. emelet 2. számú tanácstermében
megtartott kihelyezett üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
Dr. Zombor Gábor polgármester tájékoztatója Kecskemét határon túli kapcsolatairól	8
Mák Kornél alpolgármester tájékoztatója	10
Kecskemét határon túli kapcsolatokat ápoló civil, egyházi szervezeteinek, illetve oktatási és kulturális intézményeinek ismertetői	11
<i>Hozzászólások a bizottság részéről</i>	<i>27</i>
Látogatás a Türr István Képző és Kutató Intézet Kecskeméti Igazgatóságán	29

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató Kecskemét határon túli kapcsolatairól
Előadó: Dr. Zombor Gábor polgármester
2. Tájékoztató a Határon Túli Magyar Szervezetekkel Együttműködő Munkabizottság tevékenységéről
Előadó: Mák Kornél, Kecskemét alpolgármestere
3. Kecskemét határon túli kapcsolatokat ápoló civil, egyházi szervezeteinek, illetve oktatási és kulturális intézményeinek beszámolója

12.00 órától:

4. Látogatás a Türr István Képző és Kutató Intézet Kecskeméti Igazgatóságán
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Szili Katalin (független), a bizottság alelnöke

Ékes Ilona (Fidesz)

Dr. Hoppál Péter (Fidesz)

Szabó Vilmos (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott:

Révész Máriusz (Fidesz) Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Zombor Gábor polgármester (Kecskemét Város Önkormányzat)

Mák Kornél alpolgármester (Kecskemét Város Önkormányzat)

Farkas Gábor elnök (Európa Jövője Egyesület)

Dr. Boza Pál főiskolai tanár (Kecskeméti Főiskola)

Bogdándy Ferenc alelnök (Rákóczi Szövetség)

Engert Jakabné elnök (Nők a Nemzeti Jövőjéért Egyesület)

Józsa Katalin igazgató (Kecskeméti Ifjúsági Otthon)

Leviczky Cirill elnök (Oktatási, Kulturális és Egészségügyi Bizottság)

Palotás József igazgató (Türr István Képző és Kutató Intézet Kecskeméti Igazgatósága)

Sipos Zsolt (Kecskemét-Marosvásárhely Baráti Kör)

Papp Zsolt igazgató (Szent Imre Katolikus Óvoda és Általános Iskola)

Varga Nándor elnöklelkész (Kecskeméti Református Egyházközség)

Hortobágyiné dr. Nagy Ágnes egyesületi vezető (Kecskemét Széchenyiváros Közösségépítő Egyesület)

Hortobágyi Tibor egyesületi vezető (Kecskemét Széchenyiváros

Közösségépítő Egyesület)

Kovácsné Tóth Ibolya ügyintéző (Kecskemét Megyei Jogú Város

Polgármesteri Hivatal)

Dr. Gyenes Kata ügyintéző ((Kecskemét Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal)

Megjelentek

Németh Ernő főszerkesztő (Gong Rádió)

Kerényi György elnök (Kecskemét-Marosvásárhely Baráti Kör)

Egey Gyula (Argentínai Magyar Szervezetek Szövetsége)

Sőregi Éva (Országgyűlés Hivatala)

Dr. Fogarasi Zsuzsa (Ráday Múzeum)

Csörszéné Zelenák Katalin (Falugondnokok Duna-Tisza közti Egyesülete)
Cseke Péter (Katona József Színház)
Ladics Mónika (Kecskemét Megyei Jogú Város Nemzetközi Kapcsolatok
Osztály)
Bozsó János (Bozsó Gyűjtemény)
Loránd Klára (Bozsó Gyűjtemény)
Kiszely Ágnes (Ciróka Bábszínház)
Szabó Lilla (Kecskeméti Televízió)
Falusi Norbert (LMP képviselő)
Weninger Endréné (Piarista Iskola Kecskemét)
Komlós József (Kecskemét Megyei Jogú Város honlapja)
Katonáné Szabó Gabriella (Kecskemét Megyei Jogú Város alpolgármestere)
Székely Gábor (Bács-Kiskun Megyei Honismereti Egyesület)
Székelyné Kőrösi Ilona (Bács-Kiskun Megyei Honismereti Egyesület)
Szebellédi Tamás (Idegenforgalom)
Horváthné Oláh Ágnes (Corvina Általános Iskola és Óvoda Ceglédi Úti
Óvoda)
Rácz Katalin (Corvina Általános Iskola és Óvoda Ceglédi Úti Óvoda)
Tulipán Gabriella (SZOVÁL Lánchíd Utcai Bölcsődéje)
Melder József (Nyugdíjas Szövetség Kecskemét)
Trungel Ilona önkormányzati képviselő
Dr. Lukács Lajos (Bányai Júlia Gimnázium)
Koleszár Márta (Katona József Könyvtár)
Garaczi János (MTI)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

(Fazakas Géza színművész szavalata)

(Taps.)

KOVÁCSNÉ TÓTH IBOLYA: Tisztelettel és szeretettel köszöntöm önöket a nemzeti összetartozásnak ezen a szép ünnepén, ezek között a történelmi freskók között, melyek a közös magyar történelem legkiemelkedőbb pillanataira emlékeztetnek bennünket. Áprily Lajos: Hollóének és Magyar Lajos: Nem a fenyők között című versét Fazakas Géza színművész mondta el, aki a marosvásárhelyi színiakadémián végzett, és 10 éve a kecskeméti Katona József Színház tagja. Most Katona József Bánk bán című darabjának címszerepét játssza nagy sikerrel. Köszönjük előadását. (Taps.) Ma a határon túli magyar szervezetekkel együttműködő kecskeméti közösségek és intézmények vezetőivel, és képviselőivel együtt köszönhetjük az Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottságának tagjait körünkben, akik kihelyezett ülésüket tartják Kecskeméten. Megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, Potápi Árpád elnök urat (Taps.), dr. Kovács Ferenc alelnök urat (Taps.), dr. Szili Katalin alelnök asszonyt és a bizottság tagjai közül körünkben megjelent Ékes Ilonát (Taps.), dr. Hoppál Pétert (Taps.), Kalmár Ferenc Andrást (Taps.), Köszei Zoltánt, dr. Stágel Bencét, dr. Dorosz Dávid urat, (Taps.), Szávay Istvánt (Taps.) és Szabó Vilmost (Taps.) Szeretettel köszöntöm körünkben dr. Zombor Gábor polgármester urat és Mák Kornél alpolgármester urat (Taps.). Köszöntöm a Határon Túli Magyar Szervezetekkel Együttműködő Munkacsoport tagjait, akiket szeretnék most név szerint is bemutatni önöknek. A munkacsoport vezetője Leviczky Cirill, az Oktatási, Kulturális és Egyházügyi Bizottság elnöke. Bogdándy Ferenc, a Rákóczi Szövetség alelnöke (Taps.) Engert Jakabná képviselő asszony, Nők a Nemzet Jövőért Egyesület elnöke (Taps.) Farkas Gábor, az Európaért Egyesület elnöke (Taps.). Józsa Katalin, a Kecskeméti Ifjúsági Otthon igazgatója. Kerényi György a Kecskemét-Marosvásárhely Baráti Kör Egyesület elnöke (Taps.), Németh Ernő, a Gong Rádió főszerkesztője (Taps.), Palotás József a Türr István Képző és Kutató Intézet igazgatója, azaz a volt Kecskeméti Regionális Képző Központ igazgatója (Taps.), és végül Papp Zsolt a Szent Imre Katolikus Óvoda és Általános Iskola igazgatója (Taps.). Szeretettel köszöntöm a kisebbségi települési önkormányzatok megjelent vezetőit, Hajdú Tamást, az Örmény Kisebbségi Önkormányzat elnökét. (Taps.) Megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Nyugati Diaszpóra részéről körünkben megjelent Egey Gyula urat (Taps.), az Argentínai Magyar Szervezetek vezetőségének tagját, akit egyébként családi kapcsolatok is fűznek Kecskeméhez. Most a bemutatások után felkérem Potápi Árpád elnök urat, hogy nyissa meg az országgyűlési bizottság kecskeméti kihelyezett ülését.

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Alpolgármester Úr! Alelnök Asszony! Alelnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm a mai napon én is önöket a kihelyezett bizottsági ülésünkön, és azzal kezdtem volna a köszöntőmet, hogy igazán nagy megtiszteltetés számunkra az, hogy ezen történelmi falak között tarthatjuk a kihelyezett bizottsági ülésünket. Ha a székre pillantok, azon gondolkoztam, hogy szerintem életemben még ekkora székben nem ültem. Túl nagyra van szabva számomra, és igazán nem kívánom elfoglalni polgármester úr székét, és örülök annak, hogy megengedték, illetve kezdeményezői voltak annak, hogy a mai kihelyezett bizottsági ülésünket itt tarthassuk meg önöknél ebben a nagy történelmi múltú városban.

Örülök annak, hogy az Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottsága mellett Kecskeméten is működik egy hasonló nevű munkacsoport, amelynek a célja és feladata itt

helyben, de nyugodtan mondhatjuk azt, hogy nemcsak helyben, hiszen mind a város, mindpedig ennek a munkacsoportnak a tevékenysége nemcsak Kecskemétre vagy a városkörnyékre korlátozódik, hanem jóval nagyobb hatáskörű és hasonló munkát végeznek, mint amilyen munkát mi elkezdtünk január 1-jén a Magyar Országgyűlésben.

Nem szeretném nagyon hosszúra nyújtani a bevezetőmet, de engedjék meg, hogy hadd mondjam azt el, hogy az elmúlt időszakhoz képest, a kormányváltás után jelentős fordulat állt be, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy radikális fordulat állt be a nemzetpolitikában. Mindannyian tudjuk, hogy milyen sarokkövei vagy mérföldkövei voltak ennek a nemzetpolitikai fordulatnak az elmúlt másfél esztendőben. Az első ilyen talán az, hogy 2010. május 26-án az országgyűlés elfogadta az egyszerűsített honosítási eljárásról szóló törvény módosítását, amely gyakorlatilag a kettős állampolgárság lehetőségének a törvényi megteremtését jelentette. Ezt követően elfogadtuk a nemzeti összetartozás napját, majd hogy ha időrendben megyünk tovább, december 23-i szavazással létrehoztuk a Nemzeti összetartozás bizottságát. Ezt követően 2011. április 25-én elfogadtuk Magyarország új alaptörvényét, amelyet szoktunk nevezni, illetve abban az időszakban húsvéti alkotmánynak is hívtunk, amely gyakorlatilag azt gondolom, az egyik legnagyobb eredménye volt az elmúlt időszaknak. Lehet, hogy a kortársaink ezt sokkal nagyobbra fogják értékelni, mint mi, a folyamatban benne élő kortársak, benne élő emberek, hisz ez az alaptörvény kimondja azt, hogy Magyarország felelősséget visel a határon túli nemzettársaink iránt. Azt gondolom, ez egy jóval erőteljesebb megfogalmazás, mint az 1949-es, többszörösen módosított alkotmányban eddig szerepelt. Lehet itt továbbvinni ezeket a mérföldköveket. Azt is elmondhatjuk, hogy azt az intézményi rendszert, amely az elmúlt két évtizedben kialakult, amelynek szintén voltak állomásai, így a magyar állami értekezlet létrehozása, vagy például dr. Szili Katalin elnök asszony hozta létre a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumát. Ez a kettő szintén megkezdte a működését, ezeknek a fórumoknak a bizottságai, munkacsoportjai szintén megkezdtek a működésüket. Ehhez csatlakozott a múlt héten a Magyar Diaszpóra Tanácsnak a létrehozása, és ezekben a hetekben mindhárom, a Magyar Diaszpóra Tanács, aztán ezen a héten szerdán, csütörtökön ülésezik a MÁÉRT, és jövő héten, december 2-án pedig ülését tartja a KMKF. Tehát az az intézményrendszer, amely bevált, illetve megteremtődött 2010-ig, nyugodtan mondhatjuk, hogy újra tudja biztosítani a tevékenységét, és nem akadályokat gördítünk elé, hanem minden lehetséges eszközzel azért vagyunk, hogy ezt segítsük.

Néhány szót hadd mondjak el a saját bizottságunkról, hogy mi is az elsődleges feladatunk. Azt gondolom, nem sokat kell ezt magyarázni, hiszen önök is hasonló feladatot végeznek el itt Kecskeméten. Nekünk itt az országgyűlésben alapvetően a nemzetpolitikai céloknek a megfogalmazása, parlamenti megfogalmazása, a kormánynek a nemzetpolitikai tevékenységeit ellenőrző feladat van, illetve parlamenti ellenőrző feladat van, és azon határon túli szervezetek életének a segítése, koordinálása, amely megteremtődött 2011-ben, ezek a legfontosabb feladatai. Amikor bizottsági ülésekről van szó vagy bizottsági ülésről beszélünk, akkor nagyon fontos az, hogy nemcsak a Parlament falai között tartjuk a bizottsági üléseinket, hanem megpróbálunk arra odafigyelni, hogy minél több határon túli régióba tudjunk eljutni nem azért, mert annyira szeretünk utazni, egyébként jól érezzük mindenhol magunkat, de az elsődleges feladat az, hogy fizikai jelenlétünk is legyen ezekben a régiókban, hiszen azok az emberek, illetve nyugodtan mondhatjuk, általános emberi tulajdonság az, hogy nagyon szeretnék az emberek megmutatni önmagukat. Szeretnék megmutatni azt a tevékenységet, amelyet évek vagy évtizedek óta végeznek. Jó szívvel veszik a kritikákat, a tanácsokat, jó érzés ezeknek az embereknek az, hogy valaki odafigyel rájuk és meghallgatja őket, még ha sokszor tudjuk, hogy egy-egy bizottsági ülés milyen, kézzelfogható, azonnali eredménye ezeknek az üléseknek vagy akár határozatoknak nincsen.

Az első kihelyezett bizottsági ülésünk Kárpátalján volt. Nem szükséges azt gondolom magyarázni, hogy akkor Kárpátalján, aztán a következő Lendván volt, hiszen azt gondolnánk, hogy a szlovéniai magyarok rettenetes jó helyzetben vannak. Bizonyos szempontból biztos igaz ez, azért a megmaradás feltételei adott esetben rosszabbak lehetnek, mint Kárpátalján, hiszen a gondok, bajok, problémák jobban összekovácsolják a közösségeket, például a gazdasági jólétet élvező szlovéniai magyarságot esetlegesen nem.

A következő ilyen bizottsági ülésünk nemrégiben, október 22-én Nagyszalontán volt, ahol a partiumi magyar szervezetek, civil szervezetek, egyházak képviselőivel tudtunk találkozni, és az első ilyen kihelyezett bizottsági ülésünk pedig a mai napon Kecskeméten van. Még egyszer mindenkinek köszönetet mondani azért, hogy megteremtették a feltételeket, hogy a mai napon bizottsági ülést tudunk tartani. A bizottsági ülésnek vannak formai követelményei, amitől sajnos nem nagyon tudunk eltérni, de ezek nem lesznek annyira szörnyűek. El kell fogadjuk a napirendi javaslatot, illetve még a jegyzőkönyv számára be kell, hogy jelentsem a helyettesítéseket. Nem lesz egy nagyon hosszú sor. El kell mondjam önöknek, hogy 12 tagú a bizottságunk. A parlament előtt számos jelentős törvény van, a költségvetés vitája, a nemzeti köznevelésről szóló törvény vitája, adótörvények egyebek. Sajnos a 12 főt nem tudtuk ma prezentálni, ha jól számolom 7-en vagyunk jelen. Helyettesítések, én magam helyettesítem Révész Máriusz képviselő urat.

Megkérdezném a bizottság tagjait, hogy elfogadják-e a napirendi javaslatot, ha elfogadják, jelezzék. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag fogadtuk el, és máris megkezdjük az első napirendi ponttal. Mégpedig ez egy tájékoztató Kecskemét határon túli kapcsolatairól, előadó dr. Zombor Gábor polgármester úr. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Dr. Zombor Gábor polgármester tájékoztatója Kecskemét határon túli kapcsolatairól

DR. ZOMBOR GÁBOR: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Asszony! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink!

Szeretném megköszönni, hogy az első magyarországi kihelyezett ülés Kecskeméten zajlik, hiszen ez nemcsak a város önkormányzata, hanem minden kecskeméti számára megtiszteltetés, és elismerése annak, hogy ami ezen a területen folyik itt hosszú-hosszú évek vagy évtizedek óta.

A város határon túli kapcsolatai tekintetében talán egy olyan jellemzőt tudnék elmondani, ami lehet, hogy meglepő lesz, de nem látványosan szoktuk ezt a tevékenységet végezni, hanem .. Teljesen természetes, hogy a határon túli magyarokkal kapcsolatos dolgai a városnak, a civil szervezeteknek, az itt élő embereknek, és vannak helyi ügyeik is. Ezek az ügyek nem válnak el egymástól, tulajdonképpen számunkra azért ünnep ez a mai nap, mert kiemelten tudunk foglalkozni a határon túli szervezeteknek, a határon túli magyaroknak a dolgaival.

Kecskemét történelme a nem kecskemétiak számára kevésbé ismert, mire vagyunk igazából büszkék. Arra vagyunk büszkék, hogy ezen a területen rengeteg háború, rengeteg atrocitás érte az itt élőket, és mégis most már közel 650 éve itt tudnak élni és egy virágzó települést tudtak létrehozni a homokon, ahol nagyon nehéz bármit is megtermelni. Ennek a munkának az eredménye lett, hogy Kecskemét az egyik kiemelkedő mezővárosa lett az országnak, Magyarország gyümölcsöskertje, innen származott a legtöbb zöldség és gyümölcs az országban, és ezek az emberek ezt a munkát úgy tudták végezni, hogy közben folyamatosan együttműködtek. És amikor a politika az együttműködést próbálja koptatni, akkor azt tudom mondani, Kecskeméten máig érzékelhető az a hagyomány, hogy az itteni emberek tudnak egymással dolgozni, tudnak egymásért dolgozni, együttműködnek, és tudnak közös célokért dolgozni.

A határon túli magyarok számára ez a legjellemzőbb Kecskemétre, hiszen mondhatnék példát, és nyelvi problémákkal szembesülünk, szinte minden kecskeméti szívügyének érzi ezt a területet, és szívügyeként tekint erre. Nagyon sok konferencia, nagyon sok hasonló jellegű találkozó van városunkban, de én mindig azt tartom a legfontosabbnak, hogy mind a város, mind a város polgárai tulajdonképpen ne akcióterv keretében, hanem a személyes kapcsolataink keresztül tegyék ezt.

Emellett azt is meg kell említeni, hogy a város önkormányzata dokumentálja is ezt a feladatot, hiszen a város működési szabályzatában ezt az önkormányzati feladatot dokumentálja, miszerint a határon túli magyar szervezetekkel való kapcsolattartás támogatása az egyik legfontosabb feladata a város képviselő-testületének. Illetve azon szervezetek támogatása, koordinálása, a határon túli kapcsolat. Ezért is jött létre az említett munkacsoport, amelynek tagjai itt ülnek, és nemcsak egy sanszot kaptak azzal, hogy egy munkacsoportban részt vehetnek, hanem sok-sok éves, évtizedes munkának a tapasztalata, hogy érdemes erre a feladatra. Tulajdonképpen szerintem egy kitüntetés, hogy egy ilyen területen fognak egy ilyen munkacsoportban dolgozni. A város különösen szoros kapcsolatot tart fenn több településsel, talán a legrégebbi Marosvásárhely, pont szombaton érkezik egy küldöttség hozzánk. Galántával, ahol Kodály-kapcsolatunk is van, Sepsiszentgyörgy és Beregszász is hasonló státuszban van Kecskeméttel, hiszen nagyon sok szálon kötődik, nagyon sok élményünk és közös ügyünk van.

Az elmúlt időszakban az is öröndetes, hogy a Vajdasági Magyarok Szervezetével tudtunk olyan együttműködést keresztülvinni, hogy most már újvidéki szervezettel gyakorlatilag Kecskemétnak a vajdasági magyarokat is sikerült bevonni ebbe a munkába.

Engedjék meg, hogy néhány olyan szót szóljak, hiszen majd lesz tájékoztató a civil szervezetek munkájáról, hogy hogyan látjuk ezt az önkormányzati feladatot, de nem is lehet feladatnak mondani, mert ez egy küldetés minden magyar településnek, minden magyar választott vezetőnek és minden magyar állampolgárnak. A legfontosabb tapasztalatunk az, hogy azokkal a településekkel, azokkal a közösségekkel, ahol nem alakul ki személyes, baráti kapcsolat az ott élők és a kecskemétiiek között, ott nagyon nehéz egy hivatalos szervnek, akár önkormányzatnak érdemi munkát végezni vagy érdemi támogatást biztosítani, hiszen egy idő után ez protokoll jellegűvé válik és elhal. Ezért nagyon fontos, hogy itt Kecskeméten ezek a kapcsolatok már évtizedekre tekintenek vissza, és olyan erősek, amelyet az önkormányzatnak, tanácskozó testületnek csak erősíteni kell, karbantartani kell, de figyelniük kell, hogy azért ne halványodjon el a fénye és mindenki fontosnak tartsa. Ezért tartom kiemeltnek az oktatási rendszerünkben az úgynevezett hazafias gondolkodásmód mindenképpen szeretne az ország és az állam is meghonosítani és a határokon túli gyerekekkel való kapcsolattartás minden oktatási intézményünkben hasonlóan kiemelt jelentőségű az önkormányzat, illetve a civil szervezet vonatkozásában.

Néhány olyan gondolattal ha megengedik, talán tudom segíteni a bizottság munkáját, hiszen egy picit átalakult a határon túli magyarok ügyeivel foglalkozunk, hiszen egészen más feladataink voltak akár egy településnek, akár a civil szervezeteknek 1989-ben egész más volt 1995-ben, és egészen más most 2011 végén, akár az elmúlt években, hiszen átalakult státuszok jelentek meg az európai uniós országokra, lassan azok az országok, ahol elszigetelt magyar területek vannak, azonban az a támogatás, ami korábban inkább adomány jellegű volt, inkább felzárkóztatás jellegű volt, az érdekes módon kezd átalakulni. Azok a társadalmi egyenlőtlenségek ahogy látjuk, azokkal a településekkel, akikkel szorosabb kapcsolatban vagyunk, kiegyenlítődnek, most ez ránk nézve negatív vagy rájuk, ez megítélés kérdése, de talán öröndetes, hogy komoly fejlődés látszik bizonyos országokban, viszont a problémák nem szűntek meg. érdekes módon alakulnak aztán a többségi társadalom bizonyos országokban egészen kifinomult módszerekkel próbáltak mégis csak többségi társadalmat alkotni, és közösségi jogokat csorbítani, ami most csúcsosodik az állampolgárság

vonatkozásában ,ami kifejezetten durvának tűnik, de más országokban is akár a szerbiai kárpótlási törvény, akár Romániát nézem Kolozsvár polgármestere vonatkozásában, csak mindig előjön az, hogy aki magyar csak magyar, és ne nagyon töltsön be funkciót vagy ne vegyen fel magyar állampolgárságot. Hogyan tudunk segíteni, hiszen például Felvidéken azt tapasztaljuk, hogy ott pénzügyi módszerekkel próbálják ellehetetleníteni a magyar szervezeteket, és olyan módon kell támogatást nyújtanunk, ami nem beavatkozás az adott közösség életébe, de olyan helyen tud segíteni, ami kifejezetten a nyilvánosságot jelenti.

Átalakult a világ, az internet szerepe rendkívül megnőtt, és például abban tudunk segíteni, hogy felvidéki internetes portálra adunk támogatást, tudunk alkalmazottakat fizetni, és ezáltal nem szűnik meg és, ez a leglátogatottabb weblap felvidéken, és a visszaigazolások is azt jelzik, hogy ezekbe az eszközökbe érdemes fektetni. Kárpátalján szintén nem egyszerű a helyzet, ott a bizottság is, ahogy hallottuk, vannak anyagi jellegű problémák, amelyeken a város és szerintem a magyar társadalom az oktatás támogatásán tud eredményt elérni. Beregszászon a főiskolán például az iskolarádió kialakításával vettünk részt a könyvtár felújításában, és meggyőződésem az, hogy az ottani képzésben a magyar nyelvű nyelvképzés indult a beregszászi iskolában, egy nagyon komoly előnyt jelent majd a jövőre nézve, ha ilyen végzettségű magyar nemzetiségű fiatalok fognak további munkát végezni. Sorolhatnám ezeket a tevékenységeinket.

Számunkra ez nagyon nagy öröm, hogy itt Kecskeméten sűrűn találkozunk az erdélyi, felvidéki, vajdasági, kárpátaljai barátainkkal. Legutóbb Duray Miklós volt a vendégünk, és Bőjte Csaba is sokszor megtisztel bennünket, és például az ő személyiségükön keresztül is el tudták hozni ezt Kecskemétre, és külön fel szeretném hívni a figyelmet Bőjte Csaba Szent István tervére, ami talán megújíthatja az együttműködést és a testvéri közösséget. Még egyszer köszönöm, hogy itt tartják bizottsági ülésüket, remélem, hogy tudunk picit segíteni ebben a munkában. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen polgármester úrnak a tájékoztatóját. Második napirendi pontban tájékoztatót hallgathatunk meg Mák Kornél alpolgármester úr részéről

Mák Kornél alpolgármester tájékoztatója

MÁK KORNÉL: Tisztelt Elnök Úr! Polgármester Úr! Jelenlévők! A Kecskeméten működő civil munkacsoport elkezdte működését egy évvel ezelőtt, a határon túli magyar munkacsoport. Azért említettem civil munkacsoportot is, mert valóban a kettő nagyon komolyan összefügg. A munkacsoport összetétele úgy alakul, hogy minden terület képviseltesse magát, amely a város életében a határon túli magyarságért tesz. Polgármester úr elmondta, Kecskemét város gyökereit spontán is keresi, és felvette a kapcsolatot a határon túli magyarokkal. Ezt az egyház, civil szervezet és magánszemélyek, és lehetne sorolni, a sport és ilyen intézmények alkotnak és keresik a lehetőséget, hogy tudjunk egymásért tenni. A határon túli munkacsoport összetétele is úgy alakult Leviczky Cirill vezetésével, hogy legyen benne olyan szereplő, aki egyházhoz kötődik, iskola, intézmény mint a Kecskeméti Ifjúsági Otthon, civil szervezetek, az Európa Jövőjéért Egyesület és a Nemzet Jövőjéért Egyesület. Jelen van a Rákóczi Szövetség képviselője, a képzőközpont igazgatója, akik a Pannon Forrás programmal a kárpát-medencei szakképzés egyedülálló művelői. Nagyon komoly segítséget nyújtanak a magyar nyelvű képzésnek, és nem utolsósorban kecskeméti rádió szerkesztője, főszerkesztője, Német elnök úr is, és ahogy polgármester úr is elmondta, a határon túli magyar médiában és a képzésben is nagyon fontos szerepet vállal.

A munkacsoport rendszeresen ülésezik, és nemcsak terveket, elvi célokat határoz meg, hanem tevékenyebben szervez rendezvényeket, folyamatokat indít el, amit nagyon hosszú lenne elsorolni. Úgy gondolom, ennek a legjobb prezentációja a most hamarosan következő bemutatók, amik csak egy részét tudják ennek a kínálatnak leképezni, hiszen úgy lenne teljes

a kihelyezett ülés, ha mindenkit megszólaltatnánk, és elmondaná, hogy milyen tevékenységet végez. Kulturális, civil, egyházi, oktatási és média területen éppen ezért ezen a munkacsoporton keresztül, ami az Oktatási, Egyházi Bizottságának a munkacsoportja, nagyon komoly kapcsolati tőke alakult ki, amely építő jellegű. Azok a folyamatok, amelyeket polgármester úr elmondott, azok a kapcsolatok itt Kecskeméten integrálódnak, és egyre jobban erősödnek. Van egy nagyon nagy kincsünk, a civil szervezetek kezdeményezése. Bőjte Csaba program megvalósításának előadása civil kezdeményezés, amely a nemzet jövőjéért szervezet civil kezdeményezése, rendszeresen jönnek a Kárpát-medencéből résztvevők, a bizottság tagjai, amely Ékes Ilona képviselő asszonnyal valósult meg. Kétévenként több mint 500 határon túli magyar gyermek van Kecskeméten, ahogy ezt látni fogjuk.

Nagyon komoly képzések jelennek meg Hortobágyi doktornő által családi életre neveléssel számos határon túli intézményben megjelennek. Még egyszer hosszú a sor, ezzel csak azt akarom érzékeltetni, hogy olyan munkacsoport valósult meg, olyan munkacsoport, amelynek az értelme és az a lényege, hogy az összes többi szereplőt a városban, akik ebben a folyamatban részt vesznek, segítse, ötletekkel, támogatásokkal. Csak megköszönni tudom polgármester úrnak, ezt lehetővé tette, nem mindegy, hogy polgármester hogyan gondolkodik, mennyire fontos egy ilyen terület, mennyire tesszük oda. Ezt azért is említettem, mert a város költségvetésében van egy határon túli magyarok keret, amivel programokat lehetett segíteni, amelyek meghaltak volna, ha nincs mögötte egyfajta anyagi megsegítés. Ennek nemcsak elvi támogatása van, hanem nagyon komoly költségvetési manifesztum támogatása is, hogy egy-egy ügyben tudjunk alkotni, és tudjunk lépni. Éppen ezért az elhangzott előadások ezt valósággá tehetik, úgy gondolom, nagyon sok értékes gondolat felmerül, és biztos vagyok benne, hogy végén a konzultációban is érdekes kérdés fog megvalósulni.

Zárásként olyan ügyekkel foglalkozunk mint Marosvásárhelyen létezik egy könyvkötő műhely, egy nagyon idős könyvkötő bácsi egy 1900-as évek eleji, gyönyörű szecessziós betűkészlettel rendelkező műhelyben kötögeti könyveket, és nyomtat is itt, de nem meri rábízni senkire, mert fél attól, hogy a román állam kezébe kerül a könyvkötő műhely. Kecskeméttől kért segítséget, hogy jogi ötletekkel hogyan lehet erre megoldást találni. Ezt csak azért mondtam el, mert nagyon fontos kérdés a határon túli elkallódó és gazda nélkül maradó hagyatékok kérdése, mert szétviszik, eladják, az államhoz kerül, amely nem ugyanúgy gazdája, mint a magyar állam, ezzel mindenképpen érdemes foglalkozni.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak, és kívánom, hogy az előadásokon szépen képzdjön le az, hogy mi is él itt Kecskeméten. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, alpolgármester úr. A harmadik napirendi pontban Kecskemét határon túli kapcsolatait ápoló civil, egyházi szervezeteknek, illetve oktatási és kulturális intézményeknek beszámolóit és mivel én önöket nem ismerem, ezért kaptam egy sillabuszt, hogy egymás után hogyan szólítsam a szervezeteket, illetve önöket. Elnézést kérek előre is, ha esetleg nem arra nézek, aki a papíron szerepel. Elsőként a legtöbb gyermeket és családot is érintő határon túli kapcsolatokat ápoló civil szervezet, az Európa Jövőjéért Egyesület elnökét, Farkas Gábor urat kérném fel a rövid előadásának megtartására, és szigorúan felhívták a figyelmemet arra, hogy öt perc áll rendelkezésre, hogy mindazt elmondja, ami 15-20 évben meg tudtak valósítani. Tényleg kérném, hogy próbáljuk az időt tartani. Köszönöm szépen.

Kecskemét határon túli kapcsolatokat ápoló civil, egyházi szervezeteinek, illetve oktatási és kulturális intézményeinek ismertetői

FARKAS GÁBOR: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Asszony, Alelnök Úr! Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Mindenki, aki jelen van! Én még azokat is szeretném megtisztelni, akik most csak lélekben vannak jelen, vagy a mi lelkünk van náluk, hisz róluk beszélünk.

Megpróbálom az időt tartani, de elnök úrnak el kell mondanom, hogy tegnap az oktatási bizottság ülésén 10 percet kaptam, és a 40 perc után polgármester úr azt mondta, hogy Szent Isten, mi lesz ebből holnap. (*Derültség.*) Öt perc, magam is kíváncsi vagyok.

Annyit szeretnék elmondani, hogy amellet, hogy 21 éve működik, és 21 éve ebben a városban működik, az egyetlen magyar civil szervezet, amely Európa Díjjal büszkélkedhet, egyébként is három van, csak a másik kettő Párizsban és Strasbourgban. Ezt azért mondom, mert erről az oldalunkról kevesebben ismerik.

21 éve azért szövetkeztünk 158-an kecskeméti állampolgárok szabad akaratunkból, hogy két évente idehívjuk Európa gyermekeit erre a gyönyörű főtérre, ami szinte kínálja magát, hogy itt két évente európai ünnepséggé legyen, egy varázs, hisz az ideérkező gyerekektől azt kérjük, hogy hozzanak ajándékműsorokat, amit akadály nélkül tudnak átadni másoknak. Ez nem fesztivál, az a fontos, hogy az emberek megismerjék a másik kultúrát. Valakik másképp énekelnek és másképp táncolnak, és eközben átadják, be tudják mutatni. Ebből két évente igazi gyermekvarázs születik, és én bizonyíthatom, meg azt hiszem, sok ezer kecskeméti, hogy nemcsak szebb a város a sok gyerektől, hanem mi felnőttek is megjavulunk. Az már egy külön kutatást igényelne, hogy aztán miért esünk vissza eredeti formánkba.

Kezdetől fogva szinte kötelező feladatunknak tekintettük már 1991-ben is a határon túli magyarokkal való foglalkozást, és nagyon-nagyon sok kapcsolat alakult ki, mert ahogy a kis füzetben, ami elkészült, próbáltam felsorolni, ha én most azt elmondanám, akkor azzal letelne az öt perc. Előre mondom, hogy rendkívül fontos és differenciáltan kell foglalkozni ezzel az ügyel, mert teljesen más Erdélyből, Galántáról, amelyik egyébként testvérvárosunk, gyermekei petíciót adtak át a két polgármesternek, hogy a két Kodály-város legyen testvérváros. Teljesen más, ha Galántáról jön egy csoport, és teljesen más, ha csángóföldről. Másképp kell foglalkozni velük. A csángóföldi kislányok itt csodálkoznak rá, hogy nemcsak kemény fagyalt van, tehát van igazi fagyalt is. Itt volt először strandon. Ezeket nekünk fogadóknak mind figyelemmel kell követni. Mi a határon túli magyaroknak nemcsak a szomszédokat értjük, hanem a távolabbi magyarokat. Hollandiából rendszeresen járnak ide magyar gyerekek, és őket megint másképp kell kezelni. Hadd mondjak el egy talán viccnek ható esetet, amikor megkérdeztünk egy Hollandiából, Utrechtből idejövő fiatalembert, hogy milyen ország Hollandia, ott született és ott nőtt fel, nem beszél magyarul, akkor azt mondta, hogy jó, csak az a baj, hogy túl sok a holland. Na most ez egy más attitűd, mint az Erdélyből érkező gyermekeknél.

A gyerekekkel való kapcsolatban az a fontos, ami az egész találkozó lényege, hogy külföldről érkező gyerekek családoknál laknak. 9 napig egy magyar családnál vannak, családtaggá válnak, megismerhetik a családnak az életét, és miután az a kötelezettség, hogy a következő évben vissza kell hívnia a házigazdát, következő évben a kecskeméti gyerekek mennek vendégségbe, és a határon túli gyerekek is a családjuknál várják őket. Ez rendkívül fontos. Ezt azért hangsúlyozom többször, mert szeretném megkérni a tisztelt parlamenti bizottságot és a képviselőket is, hogy szíveskedjenek segíteni, hogy nagyon nagy vívmány, ami az elmúlt évben született, van egy alap, ami a fiatal diákok, iskolások szomszédos országokba való kiutazását segíti, csak hogy éppen minket zár ki ez az alap, a törvény, ugyanis azt teszi lehetővé, hogy meg lehet pályázni a szállást és étkezést. A mi gyerekeinknek a szállása megvan, családok várják őket, és ez fontosabb, mint hogy diákotthonban lesznek. Az étkezése biztosított, mert nagyon jól tanulják meg, hogy Székelyföldön hogy sütik a kenyeret, viszont az autóbust kell fizetni, és nem egy esetben az ideérkezőknek is, mert Máramaros szigetéről soha nem lenne gyerekcsoport, ha mi nem küldenénk Kecskemétre autóbust értük, mert nincs annyi pénzük, és autóbust sincs, amit bérelni tudnának. Ez az alap, ami ott a cserét tenné lehetővé, kicsit rideg azáltal, hogy útiköltségre nem lehet pályázni. Én meg azt hiszem, hogy sokkal igényesebb, hogy családok tartanak kapcsolatot a gyerekek révén, hiszen egy

gyerek a következő évben visszamegy, óhatatlanul – mint ahogy példák sora bizonyítja – áttevődik a családokra, és megindul a népvándorlás, és ez nagyon fontos.

Szeretném elmondani, hogy a gyerektalálkozók egyik hozadéka az is, hogy minden gyerektalálkozón megrendezzük a csillagszemű tábort. Ez abból áll, hogy ha már jön gyerekcsoport egy szomszédos országból, akkor hívunk két-három óvónőt, mert az ottani óvónők ugyan kiváló képzést kaptak óvodapedagógiából, de nem biztos, hogy megtanulták a magyar anyanyelvre nevelést, a magyar zenei anyanyelv nevelésének a tennivalóit, és a kecskeméti óvónők ilyenkor 9 napig felvértezik őket ilyen tudással is, amellet ez egy kis vigasz is, hogy elismerik a fontosságukat, mert az óvónők ott is a sor legvégén vannak a pedagógustársadalomban, pedig ha a gyerek nem járhat óvodába, akkor nem lesz magyar iskolás sem. Ott lehet elveszni legjobban. Szeretném azt is elmondani, hogy alpolgármester úr idézte, kétévente gyerektalálkozón belül megrendezzük Magyarország Öröme programot, a magyar gyerekeket gondoljuk az ország örömének, és belegondoljuk a marosvásárhelyi, délvidéki, vajdasági gyerekeket is, de ehhez nagyon nehéz ismételt pályázati pénzeket szerezni, pedig kellene, mert rendkívül fontos, hogy az erdélyi gyerek ne csak kecskemétivel találkozzon, hanem a felvidékivel is, és a délvidékivel is. Ők vannak igazán elszakítva egymástól. Az anyaországi kapcsolatok már működnek, de nekünk működtetni kell ezt az egész vérkeringést. Hogy ha Galántáról, a Székelyföld sarkáról és Lendváról ezek a kapcsolatok működnek, ebben a civilek tudnak segíteni és ez a Magyarország Öröme rendezvény is fontos. Fontosnak tartomk hogy a nemzetközi gyerektalálkozóra, fesztiválra érkező magyar gyerekek találkozhatnak nyugat-európai gyerekekkel. Ez szintén fontos lehet, mert ők ebből ki vannak zárva, bár néhány országban ez az elzárás enyhül, de azt látom és fontos, hogy találkozzanak és megismerjenek és kapcsolatokat létesítsenek.

Mivel nem lehet teljesen belemenni a működésébe, annyit hadd mondjak el, hogy körülbelül 6000 gyerek járt Kecskeméten a találkozók alatt, és nem egy testvérvárosi kezdeményezés éppen a gyerekek révén. Nagyon sok akciót szervezünk jelenleg, ahogyan Potápi úr is említette, ma már ezekre hála Istennek, kevésbé van szükség, segélyakciókra gondolok itt, 15 kamionnal vittük az embargó idején Jugoszláviába a gyógyszer karácsonykor, de mivel a szerbeknek külön van karácsony, megtették azt, hogy megismételték az akciót. Ez egy elég fontos vállalás volt, ismerve a saját szervező hiányt. Aztán három évig nem ismertük a romániai viszonyokat, jártunk oda, de azért elkészült az iskola, számítógép is jutott. Tehát ha mi segíteni akarunk, akkor ha már nem tudunk kiselejtezett iskolapadokat visszük el, lehetővé kell tenni, hogy korszerű technika legyen az iskolákban. Elnök úrnak pedig azt szeretném mondani, amit alpolgármester úr idézett, hogy amikor Nagybercel közvetítésével elkerült hozzánk a zászló, mert a település megígérte, akkor az eljutott. Marosszentgyörgyre, és erre külön büszke vagyok, hogy a Parlamentben van egy apró kis doboz, és akkor az jutott valakinek eszébe, hogy elviszik a zászlót. Kérem, végezetül nagyon megtisztelve érzem magam, hogy meghallgattak bennünket, de azt is szeretném kérni, hogy vegyék igénybe a mi munkánkat, és sokszor olyan ötletekkel is el tudjuk látni, amit a törvényhozók vagy kormányzati szervek nem mindig, a civilek el tudják intézni. Nekünk jó kapcsolatunk van szlovák polgármesterrel, aki magyarbarát, és mi ebben a teremben kitüntettük nemcsak Bőjte Csabát, de kitüntettük Smaranda Enache asszonyt is, aki Marosvásárhelyen azt hiszem egyedülálló módon éli meg a románságát, úgyhogy nagyon sok hasznot hajt az ott élő magyaroknak. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. A második előadás a katolikus egyház sajátos határon túli tevékenységét fogja bemutatni Papp Zsolt, a Szent Imre Általános Iskola igazgatója. Igazgató úr.

PAPP ZSOLT: Köszönöm a szót. Kedves Barátaim! Tisztelt Bizottság! Az előző felszólalótól eltérően az én bátorságom az idő rövidege miatt csak ebben a papírban teljesül, úgyhogy én ezt a kis beszámolót szeretném felolvasni.

A kecskeméti katolikus egyház és a Szent Imre Iskola, valamint a Piarista iskola kapcsolatai egy ismert dal néhány sorával lehet jellemezni. „Ki szívét osztja szét, ő lesz a remény. Ki szívét osztja szét, az élet csak övé. Ki szívét osztja szét, követi merre jár, hegyeken és tengereken túl hirdetik majd szavát.”

Egyházunk és a hozzájuk kapcsolódó szervezetek a kárpát-medencei magyarsággal kapcsolatos érzéssel, munkálkodással lényegében e gondolatokra épül. A katolikus egyház tevékenységéről, szándékáról egyöntetűen megállapítható, hogy erejéhez, kondíciójához mérten a lehető legteljesebb mértékben fogad el minden olyan kezdeményezést, kérést, mely a határon túli magyarság megsegítésével kapcsolatos. Kecskemét város három katolikus plébániájához kapcsolódó civil szervezetek és iskolái nemcsak segítői, befogadói ezen kezdeményezéseknek, hanem elkötelezett kreatív tevékenységükkel formálói, alakítói is a város és a határon túli magyarság szellemének kapcsolódását érintő célkitűzéseknek.

A Szent Család Plébániához tartozó Széchenyiváros Közösségépítő Egyesület és a Beregszász-Kecskemét Baráti Egyesület több mint egy évtizede e gondolatok szellemében végzi tevékenységét.

A Beregszász-Kecskemét Baráti Kör születése sajátos módon indult. Évek óta épülnek már a barátság szálai, mikor elhatároztuk, hogy ezt a kapcsolatot szervezeti formában is szeretnénk tovább éltetni, így született néhányunk barátságából egy olyan egyesület, mely kezdeményezője lett a két település testvérvárosi kapcsolatának létrejöttének, egy cserkész ifjúsági otthon megvásárlásának, melynek megvételét az amerikai, kanadai és nyugat-európai cserkészek Kecskemét városa és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma amikor is átadta a házvásárláshoz kapcsolódó kormányhatározat módosítással együtt. Azóta ezek az úgynevezett kiránduló, kapcsolatépítő embernek épített szálláshelyek, akik zömében egyesületünk segítségével utazik Kárpátaljára. E ház létének is köszönhetően Kárpátalja legnagyobb cserkészcsapatává vált a beregszászi cserkészcsapat. Egyesületünk közreműködött abban, hogy Kecskemét városa a Beregszászon található II. Rákóczi Ferenc Főiskola nagytermének teljes felújítását vállalta, így került kialakításra az ottani intézményben Kecskemét terem, hogy városunk adományából egy könyvtárhelyiség is átadásra került. A bekecs, mert így hívják az egyesületet felépítve, évek óta segíti a Szent Imre Katolikus Óvoda és Általános Iskola által szervezett kárpát-medencei betlehemes találkozót a kassai, csikszeredai, beregszászi és kecskeméti gyermekek minden évben házról házra járva közösen adják hírül a Megváltó születését.

E találkozó mottójául Sík Sándor gondolatát választottuk, mely úgy szól, hogy „csak azt tudjuk szeretni, amit ismerünk”. Ez egy nagyon egyszerű mondat, de igaz. Az iskola ezért nagy hangsúlyt fektet a személyes találkozók és baráti kapcsolatok kialakítására, mert ha az élményből fakadóan kialakul egy vágyakozás egymás társaságára, a személyek irányába, akkor megszűnik a távolság, a határbeliség. Elképzeléseink helyességét igazolni látszik, hogy a gyerekek közös nyári tábor is szeretnék, ezenkívül egyre több szülő kéri, hogy eljöhessen ezekre a beregszászi találkozókra. Az egyesület aktívan veszi ki a részét Kecskemét és nagykovácsi tanítóképző főiskolák szakmai és diákcsera programjainak lebonyolításában, valamint a Szent Család Plébánia és a beregszászi plébánia, testvérplébánia kapcsolatok előkészítésében.

A kecskeméti Piarista gimnázium 4 éves határon túli kapcsolatépítéssel rendelkezik, osztály- és tantestületi kirándulások kedvelt és visszatérő célpontjai Kárpátalja, valamint Erdély és a Felvidék is. Testvériskolai kapcsolatot ápolnak a munkácsi II. Rákóczi Ferenc középiskolával és a nagykovácsi középiskolával. Ez közös diákcseraprogram szervezésével

valószínűleg, szintén ugyanilyen érték, hogy az iskolában rendszeresen van több határon túli magyar diák.

Tisztelt bizottság! Az elhangzott példákban talán kitűnik, hogy mindazok az eredmények, amelyeket az előbb felsoroltam, egymás megismerésének és szeretetének vágyából születtek. A személyes élményeken, találkozásokon, kapcsolatépítésnek sok gyümölcse van. Kívánom, hogy minél több ismerkedéssel induló, egymás szeretetére és barátságára épülő kapcsolat alakuljon határon innen és túl, mert azt tudjuk csak szeretni, akit ismerünk, és akivel találkozunk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, igazgató úr. Harmadikként a kecskeméti főiskola főiskolai tanára, dr. Boza Pál lesz.

DR. BOZA PÁL: Tisztelt Bizottsági Ülés! Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy dr. .. József rektor úr üzenetét adjam át a bizottság ülésének. Sajnos ezekben az órákban elfoglaltsága van. Személyesen nem készültem, de összeállítottam néhány diát, ahol a határon túli kapcsolatait a főiskolának bemutassam és az ott élő emberek neve hangozzék el. *(Kivetítőt használ.)*

2000-ben alakult a Kecskeméti Főiskola, az akkori főiskola vezetősége az akkori rektor úr vezetésével, aki körünkben ül, fontosnak tartotta, hogy a határon túli kapcsolataink rendben legyenek. Én mint rektorhelyettes, ezt támogattam, és azon voltam, hogy ezek kialakuljanak. A jelenlegi határon túli kapcsolataink alapjait véleményem szerint akkor raktuk le, és a mostani eredményekről számolhatok be.

A határon túli kapcsolatok közül talán a legfontosabb kapcsolatunk a marosvásárhelyi egyetem, ami abban az időben kezdett megalakulni, Sapientia Tudományegyetem. Önök jól ismerik, ennek négy kara van, ezek közül a marosvásárhelyi karral foglalkozunk, illetve építettünk ki szorosabb kapcsolatot. Jelenleg is dr. Dávid László rektor úr a vezetője ennek az egyetemnek. A műszaki és tudományos karral van szoros kapcsolatunk. Talán az eddigi 3 kar közül a GAMF-ot mutatnám be. Szakmai együttműködésünk logikus abban a tekintetben, hogy olyan tudományterületeken, amikben mi is működünk és ők is működnek. Azt kell mondjam, ők high-tech technológiával is foglalkoztak abban az időben már ezek a kollégák, és az ionitidálás területén konkrét kapcsolataink voltak. Természetesen a hallgatói kapcsolataink is fontosak voltak. Az utóbbi 10 évben 20-25 fős hallgatói mobilitás indult el. Ez azt jelenti, hogy nyári termelési gyakorlatukat itt töltik a hallgatók a főiskola szervezésében, illetve kecskeméti cégek adnak helyet megfelelően színvonalon tudják eltölteni a gyakorlati idejüket.

Nagyon fontosnak tartom az, hogy 2002-3-ban, amikor ott jártam egy küldöttségen Marosvásárhelyen, szinte hihetetlen, hogy egy benzinkút után egy almásba felvitt bennünket és mondta, hogy gyerekek, itt lesz a karunk. Egy picit hitetlenül kezeltük, de olyan erő sugárzott a Dénes bácsiból, hogy elhittük és ez tényleg megvalósult. Tavasszal voltam egy tudományos konferencián az egyetemen, és csodálatos az a látvány, ami ott van. Talán egy megjegyzést tennék, hogy én mindig ott töltődöm fel, ha ott vagyok közöttük, mert látom, hogy az az életvitel, amit ők folytatnak, az igazi megmérettetés. Nekik könnyű magyarnak lenni határon túl.

Az ott lévő technikai eszközeik szegényesek voltak, NC gépeket, NC hegesztéssel kapcsolatos jegyzeteket adományoztunk az egyetemnek, hegesztőgépeket a tanszékünkről, már nem használt fröccsgépeket és a szállításban a Bertrans cég segített bennünket.

További kapcsolataink Erdéllyel, az erdélyi múzeum egyesület, ahol a műszaki tudományok szakosztályával közvetlen kapcsolatunk van. Itt szeptemberben rendezik meg a fiatal műszaki élet tudományos ülészetét. Engedjék meg, hogy szervezője, dr. Endre Csaba egyetemi tanár Kolozsvárról. Ez nagyon fontos dolog, mert a fiatal doktoránsok tudnak

találkozni és ismerkedni tudnak magyar egyetemi karokkal, erdélyi egyetemmel. Hasonló a nemzetközi gépésztalálkozót szervez az Erdélyi-Magyar Tudományos Társaság is, amely 16. rendezvényét rendezte 2011-ben. A cél a magyar műszaki nyelv ápolása. Érdekes dolog az, hogy a Műszaki Egyetem magyarországi műszaki és műszaki felsőoktatási intézmények oktatói gyakran itt találkozunk teljes mellszélességgel, mert soha nincs idő arra Magyarországon üljünk le és beszéljünk, és annak a találkozóknak az a lényege, hogy mindig más városban van Erdélyben, és így meg is ismerjük Erdélyt.

A GAMF-nak van még szabadkai kapcsolata a Magyar Tudományos Egyesülettel, a technikusok és mérnökök szervezetével, a Kolozsvári Egyetemmel. Szlovák kapcsolataink is vannak. Talán megemlíteném, hogy a főiskolán két fiatal doktoráns érkezett, aki szlovák anyanyelvvel bír és nálunk tanul, nagyon örülünk, hogy eljöttek hozzánk. Hasonló célokat fogalmaztunk meg ezekkel az egyetemekkel. Talán a kertész karnak a három kar közül, amelyik legelőször graduális képzést folytatott határainkon kívül. Ilyen graduális képzés Révkomáromban volt 1992-től, illetve úgy tudom, de ha nem, akkor dékán úr egészsítsen ki, hogy a BSC-t szerzett marosvásárhelyi hallgatók MSC posztgraduális képzésben tudnak tanulni a kertész karon. A szokásos kapcsolatok a tudományos konferenciákon való közös részvétel és az oktatási módszerekkel és az anyagok átvételével foglalkoznak a karon.

A tanítóképző kar utoljára, de nagyon fontos kapcsolatai vannak, a székelyföldi tanítóképzővel, a közös kutatási projektjeik vannak, illetve a marosvásárhelyi líceummal pedig közös kutatási projektet terveznek. Kárpátaljával is van kapcsolatuk, a II. Rákóczi Ferenc Főiskolával, ahol egy új együttműködési szerződést kívánnak a közeljövőben megfogalmazni az újvidéki óvónőkészítővel, oktatási projektek, konferenciák, tanulmányok, és a szlovákiai pedagógus szövetséggel ezen a területen kívánnak együttműködni.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és befejezésül Wass Albert idézetet próbáltam önökkel megismertetni, szeretném, ha elolvasnák, azt hiszem, minden benne van ebben az egy mondatban. Köszönöm szépen (*Taps.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szeretném felkérni Józsa Katalin igazgató asszonyt, aki a Kecskeméti Ifjúsági Otthon tevékenységét fogja bemutatni.

JÓZSA KATALIN: Én is papírral készültem, mert az a tapasztalatom, hogy szabadon beszélve az ember elveszíti az időérzékét. Kedves Vendégeink, Barátaink! Kecskemét város 107 ezer lakosú megyeszékhely, elkötelezett az ifjúság iránt, amelyet már Farkas Gábor előadása is bemutatott, a város ifjúsági, közművelődési intézményének, a Kecskeméti Ifjúsági Otthonnak a működését, amely most már 29 éve önálló intézményként képviseli a közösségi kultúrát a gyerekek és fiatalok érdekében Kecskeméten. Mi ennek az intézménynek a dolga. Dolga, hogy a korosztályi sajátosságoknak megfelelően közvetítse a kultúrát, amelynek nagyon fontos sarokpontja, hogy értékalapú legyen és élményszerű, mert ha nem élmény, a gyerekek nem fognak ráfigyelni. A célja pedig, hogy a közösségi szocializációt segítse a gyerekek vonatkozásában.

Nagyon sokrétű a munkánk, kicsi gyerekeknek szóló családi játszóprogramokon át az erdélyi ifjúsági táborokig. Évente 3000 rendezvényünkön közel 150 ezer látogatója van. Úgy gondolom, minden olyan intézmény és szervezet, amely közösségi munkával foglalkozik, természetes módon nyit kaput a határon túli magyar kapcsolatok irányába, hiszen a kultúra volt az, amely akkor is összekötött bennünket, amikor egyéb korlátaink voltak. A fiatalok vonatkozásában azt nagyon fontos kihívás, hogy ennek a jelenlegi kulturális környezetnek megtaláljuk és segítsük azokat a hiteles programokat, amelyek a fiatalok számára a nemzeti összetartozás élményét, tapasztalatait segítik megnyilvánulni. Ez egyrészt egy könnyű dolog, hiszen minden fiatal alapvető igénye, hogy barátkozzon, hogy baráti társasága legyen, ugyanakkor ez a dolog nehézsége is, mert tapasztaltam, hogy az elmúlt évtized mulasztásai

ezt befolyásolják. Ez a kettősség biztosan befolyásolja ezt a munkát, főleg a Vajdasággal való kapcsolattartást.

Az emberi kapcsolatok színes tárából született, nem projektmunka eredménye, nem tervezés hozadéka, mégis megteremti a reális lehetőséget arra, hogy bizonyos következetesség érvényesüljön a munkában. Egész pontosan arra gondolok, hogy olyan programokat építünk és alakítunk ki a Vajdasággal kapcsolatban, amelynek megvalósítását itt, a saját városunkban, Kecskeméten is fontosnak tartunk.

El kell mondanom, hogy az intézmény munkájánál, hogy nem elsősorban kulturális műsorokat és rendezvényeket, hanem munkánk értékének azt tartjuk, hogy Kecskeméten a művészek, pedagógusok, fiatalok iránt elkötelezett szakemberek segítségével programok sorát, a városunkra jellemző programokat előkészítünk. Ebben a kis kiadványban néhány ilyen programunk megjelenik, és választottam belőle párat a teljesség igénye nélkül, amire különösen büszkék vagyunk. Az egyik a kecskeméti játszótér, mert Kecskemét város kulturális arculatához hozzájárul. Bizonyára vendégeink is hallottak már a Szórákaténusz játékmúzeumról, amely nemzetközi és országos hírű, és ezt a hagyományt folytatta az intézmény, amikor létrehozta a természetes anyagokból készült, népi játékok gazdag eszközkészletét. Ezt az eszközkészletet pedig a pedagógusok, fiatalok viszik a gyerekek közé. Úgy gondolom, hogy minden ilyen programnak helye van azokban a közösségi programokban, ahol gyerekes családokra számítunk. A szülők a gyerekeikkel közösen tudják átérezni a játékokat, és a jelentősége semmiképpen nem lebecsülendő, és gondolom, nem is becsüli le senki, aki kisgyereket nevel szülőként, nagyszülőként, rokonként.

Az elmúlt évben 70 játszónapot tartottunk közel 15 ezer résztvevővel, és a kecskeméti játszótér komplex programja bemutatásra került Szabadkán, Marosvásárhelyen, és nálunk is, és azt tapasztaltuk, hogy inspirálta az ott dolgozó kollégákat hasonló programok létrehozására, mert igazából csak az ötlet a lényeg, de természetesen a kölcsönösség alapján a kecskeméti játszónapokon a város főterén megfordultak már marosvásárhelyi játszóház vezetők is.

A másik téma a zenei nevelés, Kodály Zoltán városában vagyunk, ahol természetesen a kultúrában a zene meghatározó tényező. Mi arra törekszünk közművelődési intézményként, hogy a kicsi gyerekek számára is az élőzene élményét mihamarabb közvetíthessük. Ez a program 2006 óta rendszeres része a marosvásárhelyi napok programjának, és mindig kísérője a pedagógustalálkozóval összekötött beszélgetésnek. Mivel itt fél szemmel látom, hogy kedves kollégám ránézett az órájára, jelzésnek veszem, ilyenkor az ember felgyorsul, nem gyorsan beszél, hanem kevesebbet.

A Zsolnay-virágok egy pályázat, megkérdezem önöket, hogy mi köti össze Szabadkát, Marosvásárhelyet és Kecskemétet, akkor én azt mondom összekötik olyan középületek, mint a szabadkai városháza, a marosvásárhelyi kultúrpalota, városháza, és a Zsolnay-gyár épületkerámiáit összeköti egy program, ami Pécs 2010 Európa Kulturális Városa néven ismert, ehhez kapcsolódik egy nemzetközi fotópályázat és kiállítás, amelyről néhány diát láthatnak önök is.

Beszélnék még egy marosvásárhelyi szabadalomról, Indulj el az úton, ez egy városismertető programnak a neve, és tulajdonképpen vetélkedők, ismeretterjesztő program családoknak és kisközösségeknek, gyerekeknek, amelynek a végén egy több hónapon át tartó program keretében meglátogatják egymást, és úgy tapasztaltam, hogy ezt a vásárhelyiek több magyar várossal is megvalósították, ezek közül az egyik Kecskemét. Most második alkalommal szerveztük meg, és lám-lám telik az idő, a gyerekek 10 évvel ezelőtt találkoztak először egymással, most viszont skype-on énekeltek egymásnak.

Még egy gondolat a kultúrákövetítő emberről, mert hát azon múlik a legtöbb, hogy van-e olyan ember, akinek ez fontos. Külön figyelmet fordítunk erre a területre is, elsősorban

a drámapedagógia rendezvényre, amelynek az intézményünk az országos központja, számos képzést szerveztünk Kecskeméten.

Röviden ennyit szerettem volna elmondani, alátámasztva polgármester úr által elmondottakat, nem a nagy események, hanem inkább a mindennapok megosztása az, ami életszerűvé tesz egy kapcsolatot a magyarsággal.

Utolsóként pedig egy végszó, ez a fotó az ifjúsági otthonban készült, és Marosvásárhely testvéri, baráti rendezvényéről szól, és nem mondhattam el egy verset, de már megtartom magamnak, ajánlom szíves figyelmükbe Fehér Ferenc vajdasági költő játékról írott versét, ez az utolsó szakasza. Köszönöm.

ELNÖK: most mielőtt átadnám a szót, engedjék meg, hogy elmondjam, hogy Marosvásárhely igazgató asszonyt Pro Urbe díjjal tüntette ki, ehhez ezúton is gratulálok (*Taps.*) Felkérem Kecskemét-Marosvásárhely Baráti Kör vezetőjét, Sipos Zsolt urat, hogy ismertesse velünk a több mint 20 éve működő szervezet tevékenységét.

SIPOS ZSOLT: Hölgyeim és Uraim! Szeretettel és nagy tisztelettel köszöntöm én is önöket, és külön tisztelettel az országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottság jelenlévő tagjait, és engedjék meg, hogy még két minőségemben köszöntsem a jelenlévőket. Az egyik marosvásárhelyi-kecskeméti, illetve kecskeméti-marosvásárhelyi státuszban, mivel onnan származom, de most már kecskemétinek is vallom magam, ugyanakkor pedig a Bács-Kiskun Megyei Iparkamara titkáráként is köszöntöm önöket, mégpedig azért, mert ki kell mentenem Gál József urat, aki szintén ápolója és segítője a határon túli kapcsolatoknak.

Én egy diavetítéssel készültem, három másodpercenként fog pörögni a dia azért, hogy ebbe az öt percbe beleférjünk. Nézzék el nekem, hogy én is felolvasom az egyik legrégebbi testvérvárosi kapcsolatnak az egyesületi beszámolóját. A két város kapcsolata az emlékezet szerint a XX. századig vezethető vissza, amikor mindkét város életében meghatározó volt, hogy a városok összetéveszthetetlenül, és itt zárójelben meg kell jegyezni Szabadkát, az azonos jellegű szecessziós építészeti hangulatának megteremtése és az akkori kor modern közműveinek betelepítését, elindítását jelentette.

1989-90 fordulóján kecskeméti gyűjtései nyomán segélyszállítmányok indultak Marosvásárhelyre, sőt a két város vezetői is találkoztak. A kapcsolat ettől kezdődően kezdett feléledni. 1997-ben egy marosvásárhelyi út során néhány személyes, baráti kapcsolatfelvételtől, félhivatalossá vált újra a két város civil kapcsolatrendszer.

Az Sapientia Egyetem marosvásárhelyi karának később évekig helyet adó Deus Providebit beruházás, mely népfőiskolai céllal épülő beruházással létrejött, lehet majd látni a képen, ennek a felépítésével Kecskemét 20 millió forint értékben nyújtott segítséget a 2000-ben átadott intézmény számára. Városunk testvérkapcsolatai közül minden dicsekvés nélkül a mi gyökereinkből indult és valóban intenzív, és a civil, valamint személyes kapcsolatok sokszor családívá bővültek. Ha számba szeretnénk venni, hogy mennyien voltak már közvetve vagy közvetlenül részesei ennek a kezdeményezésünknek 2000-ben a hivatalos testvérvárosi rangra is emelt kapcsolatrendszernek, akkor mindkét városban több ezer főről beszélhetünk.

Kiemelendő dolognak tartom, hogy a város különböző politikai oldalhoz tartozó szereplő és meghatározó értelmiségi és közéleti személyiségei egyházi példamutató egyetértésben tevékenykednek. Azon dolgok közé tartozik e kapcsolat, ahol a kezdetektől az összekötő és előrevívő pontokat kereste mindenki.

Számunkra az is tanulságos lehet, hogy így tudnak élni ottani nemzettársaink egy olyan érdekérvényesítő és folyamatos képviselői munkában, mint ahogy ők nemzetiségi ügyeikben eredményesen teszik.

Aki látta tapasztalta, tudja, hogy több területen szakmai ügyekben sem lehet azt mondani, hogy mi csak adni és mutatni tudunk számukra. Ez nemcsak kutatás, de tudományos

és konkrét gazdasági ügyekben is igaz. Jóleső érzés tapasztalni, hogy ez a testvérkapcsolat él és működik. Kihaszíratlan lehetőségek vannak azon a téren is, hogy tudatosan, jobban összekössük a városmarketinget azzal a rendszerrel, amit a testvérkapcsolatok nyújtanak. Marosvásárhely-Kecskemét Baráti Társaság tagjai a város elismert közéleti szereplői. Fontosságukat az is jelzi, hogy a vezetője a tragikus módon éppen Kecskeméten a közelmúltban elhunyt Balogh Csaba barátunk volt, majd 2001 óta Csegzi Sándor alpolgármester, akit két éve Kecskemét Tiszteletbeli Polgára címmel tüntetett ki városunk. Tőlünk Józsa Katalin és Kerényi György kapott Marosvásárhely Pro Urbe díjat. Kiemelkedő módon tisztelte meg munkánkat figyelmével annak idején Sütő András és az RMDSZ marosvásárhelyi illetőségű számos vezetője.

Az ifjúsági ház is hűséges segítő, zászlóshajó a szakmai munka gondozásában, de ilyen eredmények vannak a főiskoláknál is. Tiszteletreméltó a Európa Jövőjéért Egyesület több évtizedes munkája, törődése. A Kandó középiskola és a Gáspár szakiskola diákjainak évi egyhetes cseregyakorlati felváltva működnek, hasonlóan él a Széchenyi vendéglátósainál, a hetényegyházi és a Kodály iskolánál is, és alkalmilag más oktatási intézményeknél is. A Bolyai gimnázium tanárainak ottani kollégáival való kapcsolata azért is kiemelésre méltó, mert idén már a volt igazgatójukról nevezték el azt a Kárpát-medencei matematika versenyt, amelynek helyet ad Boyai Farkas Líceum. Láthatjuk majd, hogy a képzőművészek, a színészek és szerencsére vállalkozások és cégek is állandó, testvérvárosi folyamatba illeszkedő, sokszínű kapcsolatot ápolnak, ahogy egyházi közösségeink is.

A két város sajtóorgánumai mindig segítő módon avatták fel rendezvényeinket, kéréseinket többször elkísértek munkatársaik útjainkra. Emlékeznünk is kell, nemcsak Balogh Csabára, Illyés Kinga színművésznő, Sütő András testvéri szeretetének hiánya, vagy Varga János erdélyi '56-os irodalomtörténész elvesztése mind űrt hagyott. Emléküket munkánkban is őrizzük. Varga Jánosról például a főiskola tanítóképző karán termet neveztek el, emlékét más módon is ápolják.

Minden formális és informális közösségnek szüksége van olyan bemutatkozásokra, együttlétekre, bizonyos értelemben megmozdulásokra, amire 1999-ben nálunk, majd 2001-ben Marosvásárhelyen került sor, később 2005-ben és 2006-ban ugyanígy ismétlődött. Közben kisebb-nagyobb szakmai konferenciák, kiállítások, rendezvények sora mindkét városban évente két-három biztosan.

Tavaly a marosvásárhelyi kultúrpalota nagytermének több száz fős közönsége szintén a testvérkapcsolatainkat ünnepelte. A helyi kereskedelmi és iparkamara számára rendkívül fontos, hogy a testvérvárosi kapcsolatok ne csak civil szervezeti, oktatási és kulturális vonalon, hanem a gazdaság szereplői között is szerveződjenek. Éppen ezért 1998-ban többször szerveztünk közös kiállításokat, találkozókat vállalkozóink számára. Kiemelkedő ezek közül Kecskeméten 1999 decemberében tartott Magyar-Román Befektetési Konferencia, valamint 2007-ben Szili Katalin házelnök jóvoltából szintén Kecskeméten szervezett Kárpát-medencei Vállalati Fórum tükörrendezvény, amelynek előzménye 2006-ban a marosvásárhelyi kultúrpalotában zajlott.

Köszönet és hála minden kedves résztvevőnek, barátunk, segítőnk munkájának, amely hozzájárult a közösség sikeréhez. Köszönöm szépen. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Szeretném felkérni Leviczky Cirill igazgató urat, a Kecskeméti Műszaki Szakképző Intézmény igazgatóját, aki bemutatja a szakiskolás diákjainak a cserekapcsolatát.

LEVICZKY CIRILL: Tisztelt Elnök Úr! Polgármester Úr, Alpolgármester Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nehéz dolgom van, mert az előttem szólókhoz hasonlóan nehezen fogom tudni ezt az időt.

Egyszer valaki megkérdezte tőlem, hogy mégis mit csinállok ebben a munkacsoportban, és azt mondtam, hogy kell egy képviselő is ebben a bizottságban. Hogy komolyabb választ is elmondjak, nagyapám még Kárpátalján született, és nem volt hajlandó felesküdni a csehszlovák államra, és pont annak az iskolának volt az igazgatója, aminek most én.

Néhány szót arról, hogy mely intézményekkel van kapcsolatunk, illetve mi volt az indító szándék. Marosvásárhelyi baráti kör invitálására volt egy igazgatói delegáció kinn Marosvásárhelyen, akkor én voltam az igazgató. Később ők jöttek Kecskemétre, és ennek kapcsán azt gondoltuk, hogy nekünk fontos, hogy határon túli kapcsolataink is legyenek. Az iskola pályázaton vett részt. Ámulattal és tátott szájjal jártunk nyugatra, de azt gondoltuk, hogy küldetésünk van, azt gondoltuk, hogy nagyon fontos, hogy a magyar kapcsolatokat is ápoljuk. A szakmai kapcsolatokat a Kandó Kálmán intézményegységgel, a Konstantinum intézményeivel.

A kezdetekről néhány szót hadd szóljak. Az informális kapcsolatfelvétel után a kinti kérelemben, együttműködési megállapodásban is rögzítsük, hogy pecsétes papír is legyen erről, ez idén meg is valósult, 10 évvel később.

Mi a programunknak a célja. Értelemszerűen a diákok elismertetése egymással. Azt gondoltuk, hogy nagyon sok olyan gyerek jár az iskoláinkba, illetve a kinti iskolákba, akiknek nincs lehetőségük elmenni másik országba. Be is igazolódott, mert nagyon sok gyereknek kellett útlevelet csináltatni, hogy átjusson a szomszédos országba. Meg kellett oldani, hogy a gyerekeknek pénzt szerezzünk arra, hogy mehessenek, hiszen a családok ezt nem tették lehetővé.

A programunkat úgy szervezzük, hogy minden évben történik látogatás Marosvásárhelyről Kecskemétre és Kecskemétről Marosvásárhelyre. A kép azt is mutatja, hogy Kecskeméten bérelni tudtunk egy buszt, kivittük Marosvásárhelyre, ugyanez a busz visszahozta a marosvásárhelyi gyerekeket, és mikor őket visszavittük, akkor tudtuk a kecskemétiakat visszahozni.

Értelemszerűen a szakképző iskola a gyerekek szakmai programját is meg tudta szervezni, nagyon fontos, hogy a magyar gyerekek ismerkedjenek a kinti technológiákkal, a kinti viszonyokkal, milyen lehetőségek vannak másutt, illetve a kinti gyerekek megismerjék, hogy Magyarországon elterjedt modern technológiákat. Természetesen ezek nemcsak szakmai kérdésekre korlátozódtak, ha már elmentünk olyan messzire, az építészeti környezetet, természetet, kultúrát és természetesen némi sportkapcsolatokat is ápolunk. A kandós diákok pedig szakmai táborban, műszaki táborban vettek részt, majd közös kirándulásokat szerveztek nekik.

Milyenek a tapasztalataink. Nagyon pozitívak. Kezdetben úgy volt, hogy a román nemzetiségű tanárok is nem is annyira szeretik a magyarokat, azonban mikor ide eljöttek, akkor itt Kecskeméten látták, hogy itt ugyanolyan szeretettel fogadjuk őket, kiderült, hogy még egy kicsit tudnak is magyarul. Igazából ez a kintieknek volt nagyon nagy felfedezés, hogy látták, hogy tudnak velük máshogy is megnyilvánulni.

A gyerekek pedig nagyon nagy élményekhez jutottak, hiszen akik akkor kaptak útlevelet és eljutottak ideig, számukra nem került semmibe, ez nagyon nagy dolog. Kecskeméten ismerkedtek meg Kecskemét építészeti örökségével, természetesen a fővárosba eljutottak is, és nagyon-nagyon pozitívan viszonyultak ehhez a dologhoz.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, igazgató úr. Felkérem a Református Egyházközség karitatív és határon túli gyülekezeteket segítő munkájáról Varga Nándor, aki ezt a tájékoztatót elmondja.

VARGA NÁNDOR: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Hallgatóink! Kecskeméten a református egyházközség mint egyház elsősorban testvérkapcsolatokat épít, testvérkapcsolatok ezek, amelyekben élünk, de mindegyik kapcsolatunkhoz hozzátartozik a cserekapcsolat ápolása is. Először is szeretném elmondani, hogy hogyan is szerveződik egy ilyen kapcsolat a közösségünkben. Vannak olyan kapcsolataink, amik nagyon szervezettek, sok munka befektetésével alakulnak ki, és vannak spontán szerveződő kapcsolatunk, erre példa a kórusunk Nagyváradon, és ebből kezdődik egy kapcsolatépítés. Egy első találkozás, rögtön megszerette egymást a két közösség, és reméljük, hogy működni fog. Évtizedek óta működik a magyar gyülekezettel a testvérkapcsolatunk, éppen lelkipásztor tart bemutatót a képviselőtről és az ottani kultúráról. Ez a kapcsolat szintén egy találkozás volt, és volt már nagyon sok gyümölcsöző találkozás.

A másik évtizedek óta kapcsolatunk a tivadarfalvi kapcsolatunk, Seres János ezredes úr tart előadást, Tivadarfalvához a Péterfalvi Líceum kapcsolódik, amely az intézményi kapcsolatápolásban valósul meg a kecskeméti református kollégium és a péterfalvi líceum között cserediák-kapcsolat is megvalósult.

Kapcsolatépítés alapja, hogy ne csak a mi diákjaink, fiataljaink ismerjék meg azokat a történeteket, amiket sokan ma már csak történelemórákon ismernek. 13 éve egy kerékpártúrát szervezünk Aradra, ahol 13 aradi diák nyeri el azt a jogosultságot, hogy kerékpárral Kecskeméttől Aradig kerékpározhat el, és ott megemlékezik az aradi vértanúkról, ünnepélyesen bocsátjuk el őket, pár nap múlva van megérkezés, és ünnepségen való részvétel, ezeket a fiatalok lelkipásztor és tanárok vezetésével vesznek részt az úton és kísérte már ezeket a diákokat miniszter, államtitkár, miniszterelnök. A diákoknak ez egy nagy élmény.

A szeretet hetét szeretném kiemelni a kapcsolatépítésben. Már sokszor esett szó a diákokról, gyermekekről. Szeretnénk egy olyan programot, ahol adománygyűjtéssel, például ruhavásárral vagy táboroztatás szervezésével a határon túli és Magyarországon rászorult gyermekek közösen táborozzanak. Évente két helyszínen tartunk ilyen táborot. Az egyik ilyen helyszínünk kecskeméti konferenciatermünk.

Talán sokak számára ismert a karácsonyi cipősdoboz akció, szintén a kollégium diákjaival kapcsolatban, ahol szintén egy cipősdobozt töltenek meg a gyerekek olyan dologgal, amit ők is szívesen kapnának karácsonyra. Ezeket szépen becsomagolják és ráírják, hogy hány éves fiúnak vagy lánynak készült ez a csomag, és névtelenül viszik el. Évente 454 csomagot viszünk Kárpátaljára a Péterfalvi Líceum diákjainak. Sok nehézségünk van a határon mindig, mert tele van az autó cipősdobozokkal, és a határőrök kibontatják, hogy mi van benne, de eddig még mindig célba értünk vele.

Még sok olyan program van, amit sorolhatnék, ösztöndíj program, három gyerek kapja, amelyet támogatja a gyülekezetünk néhány tagja. Harangöntés, testvérgyülekezet, és sok más.

Azt szeretném elmondani, hogy a kapcsolatépítés a gyülekezetünk részéről sohasem az adományokról szólt és az adományok eljuttatásáról, bár ez éves szinten több millió forintot jelent, hanem sokkal inkább arról szól, hogy felerősített kapcsolatokat sikerült kiépítenünk, és ebben a helyzetben egy testvérkapcsolatban lehessünk együtt.

Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kecskemét Széchenyiváros Közösségépítő Egyesület nevében szeretném felkérni Hortobágyiné dr. Nagy Ágnes és Hortobágyi Tibor urat, az egyesület vezetőit, hogy tartsák meg előadásukat.

HORTOBÁGYI TIBOR: *(Kivetítőt használ előadásához.)* Hölgyeim és Uraim! Az egyesület tagsága nevében szeretettel köszöntjük önöket. Az egyesület, amelyet csak nemes egyszerűséggel csak SZÉK-nek hívunk, 1994-ben alakult. Az akkori céljaink közül a

legfontosabbak a közösségi programok szervezése, lebonyolítása, az ifjúság egészséges családi életre nevelése, valamint kapcsolattartás a határon túli magyar szervezetekkel voltak. Azonban az elmúlt években ezek eléggé összefonódtak, és erről szeretnénk egy kis bemutatót tartani.

HORTOBÁGYINÉ DR. NAGY ÁGNES: Itt említjük meg, hogy az egyesületünk egyik alapító tagjai is közöttünk van, Kerényi György, és ilyen módon határon túli kapcsolataink fontosságát azt hiszem nem kell ragoznunk. Amilyen apropóból most itt szeretnék szólni, hogy a családi életre nevelés programunknak, melynek Kecskemét a bölcsője és mint a város, és itt szeretném megköszönni Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzatának azt a kiemelkedő támogatást, amely ezt a programot évek óta folytathatjuk Kecskeméten.

A határon túli kapcsolatainkkal, cserkészekkel együttműködésének kezdeteként 2003 májusától Kárpátalján Beregszászon a 4. számú Bendász István cserkészcsapat munkatársaival, családjával és két középiskola, a beregszászi Bethlen Gábor Magyar Gimnáziummal és a Kossuth Lajos szakközépiskola tanáraival és diákjaival fűztük szorosabbra a kapcsolatot. Ezt tanárok, tanári konferencia követte, Beregszászról érkeztek Kecskemétre pedagógusok, majd három hétvégét Beregszászon bemutató családorákon, majd diákon néhány pillanatképet erről mutatok.

A résztvevőkkel az egészséges életmódra és családi életre nevelés tanfolyamunkra hívtuk őket 2004-ben és 2005-ben, ők már Beregszászról, és Rácsról is érkeztek. Szervezetten 2004-ben indultak el Beregszászon a család-órák. Természetes családredezés előadást is tartottunk Beregszászon 2004-ben. Az ungvári domokos nővérek meghívtak egész hétvégés foglalkozásra bennünket, 2006-ban két találkozót tartottunk meg Beregszászon határon túli pályázatunknak köszönhetően. A kalocsai csapat Érsekhartyánban egy közösségben.

HORTOBÁGYI TIBOR: 2006 májusában elsőként bevezettük a SZÉK rendezvénysorozatát, melyre fogadtunk beregszászi vendégeket, és többek között egy honismereti vetélkedőre is sor került, amelyen a beregszászi Kossuth Lajos középiskola diákjai is részt vettek. A csapat az egyesület különdíjában részesült.

A határon túli összefogás külön színtere a 2007 október 5-ike és 7-ike között zajló hagyományőrző hétvégének, melyre Beregszász is küldött egy csapatot, mely az általános iskola diákjaiból, tanáraiból állt. Vendégeinkkel együtt látogatást tettünk az ópusztaszeri emlékparkban, valamint az október 6-i megemlékezésen, ahol közösen koszorúztunk. Komoly összefogás eredménye a 2007 júniusában Beregszászon megnyílt gyermek- és ifjúsági közösségi tér, mely megvalósításához több más szervezettel együtt egyesületünk is hozzájárult.

2007-2010 között havi rendszerességgel tartottunk család-órát Beregszászban, ehhez kapcsolódott 2010-ben Karácsfalva is.

HORTOBÁGYINÉ DR. NAGY ÁGNES: Következő kép Felvidék, Révkomárom. Egyesületünk 2006 őszétől felvette a felvidéki iskolák plébániáival is a kapcsolatot, ekkor kezdődött a mozgalom a családokért program ottani adaptációja. 2007-ben a magyar tannyelvű egyházi iskola központban találkoztunk pedagógusokkal, oktatókkal és lelképászorokkal, és így indítottuk el a révkomáromi képzésünket a 2007-8-as tanévben, 48 résztvevő volt, és vett részt rajta.

Utána Révkomáromban is tartottunk család-órákat és felvilágosító foglalkozásokat, a Civil Show-t. A Nők a Nemzet Jövőjéért Egyesület szervezésében 2008-ban Virágzó civil közösségért rendezett hétvégén vettünk részt egy kerekasztal beszélgetésen. Azt hiszem, öt

percünk volt ott is, és ennek köszönhető, hogy Erdély és Vajdaság felé is elindult ez a program.

2008 júniusában Marosvásárhelyen a Keresztelő Szent János Plébánia családi programjára kaptunk meghívást, előadást tartottunk felnőtteknek Kamaszaink a kincseink címmel, és fiatalokkal beszélgettünk. Itt kezdtünk szakmai konzultációt Marosvásárhelyen, és próbáltuk kidolgozni a további stratégia lépéseit.

Novemberben már egy hat fős küldöttség érkezett Kecskemétre, és így szövődtek szorosabbra a szakmai kapcsolataink. Kiderült, hogy onnan Szatmárnémeti felé is eljutott, és 2010-ben már a felépített közösségi házban tarthattunk módszertani bemutatót magyar és román szakembereknek.

Az utolsó állomásunk Délvidék, Vajdaság. Újvidékkel 2008-ban indultak a kapcsolatok, a vajdasági magyar pedagógusok egyesületének a meghívására mentünk az apácai diákotthonba, és tartottunk pedagógusoknak továbbképzést, módszertani bemutatót.

Úgy gondoljuk, hogy ez a program, ez az érték, amit Kecskeméten indult el, foglalkozik a boldogabb családokért program megismertetésével, külön öröm számomra, hogy a határon túli magyarsághoz is eljutott, és az a gondolat, hogy az iskolapadban a neveléssel nagyon sok minden elérhető, a családok értékére, a hazaszeretetre és még más értékre nevelhetjük őket, nagyon örülök, hogy ebben a munkában részt vehet egyesületünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük és további jó munkát kívánunk mi is. Végezetül pedig engedjék meg, hogy felkérjem a Nők a Nemzet Jövőjéért Egyesület elnökének, Engert Jakabné asszonyt, aki bemutatja a határon túli tevékenységüket.

ENGERT JAKABNÉ: Szeretettel és barátsággal köszöntöm a bizottság valamennyi tagját és a türelmesen végighallgató jelenlévőket. Bízom benne, hogy még néhány perc figyelmet tudnak nekem szentelni.

A Nők a Nemzet Jövőjéért Egyesület jövőre lesz 10 éves, megalakulásától kezdődően fontos volt számunkra, hogy építse a határon túli kapcsolatokat elsősorban női szervezetekkel, természetesen nyitott az egyesület nemzetközi szervezettel, és látható, hogy Kárpátalja, Felvidék irányába elég széles körű kapcsolatot építettünk ki, és ha reményeink valóra válnak, akkor jövő évben a Vajdasággal is egy nagyon komoly együttműködést írhatunk alá.

Az itt elhangzott előadások, beszámolóiban közös az az együttműködés, az az élmény, amit valamennyien megfogalmazunk. Azt gondolom, hogy ezek a célok, ezek a belső indíttatások az egy programokban, tevékenységekben válnak sokszínűvé. A női arcok, élethelyzetek címmel harmadik tévéfelvétel, tévéműsor megy a kecskeméti televízióval közösen. Vendégünk volt Jang Gyula úr, a magyarfaluból származó börtönőr, akit az előző képen láttunk, és Nyisztor Ilona, a husztinai magyar ház vezetője. Fontos számunkra, hogy onnan is a női érzelme, a női ideálok megjelenjenek és megmutassák, bemutathassák életútjukat. A Virágzó Civil Világért Találkozót talán már polgármester úr is említette, ezt 2008-ban szerveztük meg Kecskeméten először. Ennek a találkozóknak a különlegessége, hogy a magyar asszonyok érdekszövetsége már korábban szervezte a kárpát-medencei asszonytalálkozót, és tulajdonképpen az egyik hangsúly erre a programra összpontosul. Ennek a találkozóknak a témáját is meghatározza, hogy azok az értékek, amik bennünket összefognak, összekötnek, a család, a gyermek és a családi életre nevelés. Majd ezt követte a 2010-es Virágzó Civil Világért Találkozó, ami elsősorban a család, hogyan jelenik meg ebben a nő, hogyan jelenik meg a család a médiában, a másik fontos téma pedig a határon túli hírportálok, elektronikus és nem elektronikus médiában hogyan tudják azokat az üzeneteket eljuttatni, amik itt Magyarországon megfogalmazhatnak, illetve egy szorosabb kapcsolat, információ tudjon áramlani. Így fogalmazódtak meg azok a gondolatok is, hogy nagyon nagy segítséget

várnak el, és polgármester úr említette is, hogy két város is komoly támogatásban részesült. A jövőre megrendezendő találkozónak pontosan az lesz a két fő témája, ami szintén részünkről fogalmazódott meg, hogy nagyon szeretnének segítséget és támogatást kérni a közösségélénkítés vonatkozásában közös pályázatoknak, mikrotréningek megszervezésében.

Ami még szintén közös ezekkel a fent említett civil szervezetekkel, ez az adventi gyertyagyújtás, amikor az egyesületünk teremtett hagyományt itt a városban, és ehhez a város vezetése is kapcsolódott. Két apropója van, advent a Kárpát-medencében mottóval próbáltuk megszervezni ezeket a szombat estéket, és itt a határon túlról érkező civil szervezetek, beregszászi betlehemes találkozóra érkező beregszászi fiatalok, sepsiszentgyörgyi fiatalok mutatnak be betlehemes játékokat, népszokásokat.

A másik nagyon fontos kapcsolat, amit még ápolunk, a székelyföldi gyermekek táboroztatása. Szeretném elmondani, hogy közel 50 gyermeket fogadtunk, és a teljes ellátásukról az egyesületünk és kecskeméti támogatók segítségével gondoskodtunk mind az utazási költségeket is beleértve. Néhány képet szeretnék ismertetni a családokról is. Ezen a képen egy erdélyi kislány van, egy kézdivásárhelyi kislány, aki elpanaszolta nekünk, hogy mielőtt ide megérkezett, az édesanyjának ellopták a kerékpárját. Az édesanyja postás pont azon a településen, ahol ő él, és akkor összefogtunk a postával közösen, és nem kis szervezés kellett ahhoz, hogy a kerékpárt Kézdivásárhelyre vonaton szállítva legyen, úgyhogy a kislány nagy boldogan, és édesanyja azóta is azon a kerékpáron viszi a postát.

Néhány kép az eltöltött időről. Parlamentben szeretném mondani, hogy a gyermekek 80 százaléka nem járt még Magyarországon, és elvittük természetesen olyan helyekre őket, ami fontos.

Az egyesületnek segélyprogramjai is vannak. Itt Marosvásárhelyet azért szeretném kiemelni, hogy két óvodának segítettünk a berendezésében, plusz még csángóföldi magyar településeknek pénzügyi támogatást gyűjtöttünk, szerveztünk egy Kárpát-medence népviseletei kiállítást is, itt a felvidéki babákat láthatjuk.

Időnként mi is elzarándokolunk a barátainkhoz, hogy együtt próbáljunk meg lelkiekben is feltöltődni, hiszen ahhoz a tevékenységhez, amit vállalunk, erre is szükség van. Hitvallásunk, amit valamennyi találkozó alkalmával meg is fogalmazunk és láthatóan most is így érezzük, a magyarság létének nehéz időszakában az összefogás fontosabb, hogy a magyar nemzet egyként lelje meg a biztató jövőhöz vezető utat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Köszönöm szépen a bizottság nevében is az összes tájékoztatót és beszámolót, és azt gondolom, hogy egy olyan tevékenységgel találkozhattunk itt Kecskeméten, amely széles körű tevékenységet nem sok városban találunk Magyarországon. Amikor ezeket a tájékoztatókat hallgattam, illetve figyeltem, akkor arra gondoltam, hogy lehet, hogy önöknek is sok újdonság volt, amit egymás beszámolóiból hallottak, hiszen azt gondolom, önöknek sincs sokszor sok ideje arra, hogy egy-egy délelőttöt azzal töltsenek el, hogy megnézzék a városok civil szervezeteit, illetve azokat a tevékenységeket, amelyeket a civil szervezetek fejtenek ki. Nemcsak nekünk volt hasznos, hogy ezt láthattuk, hanem önöknek is hasznos volt, hiszen megismerkedhettek egy olyan gazdag, civil élettel, amely most elsősorban a nemzetpolitikai arculatát tekinthettük át, amely mindannyiunk számára nagyon sokat adhat, és ezért van úgy az ember, hogy milyen jó lett volna, hogy ha ezt egész Kecskemét láthatta volna, hogy ez van, és ez létezik. Még egyszer szeretnék mindannyiuk nevében gratulálni. Úgy terveztük, hogy tartunk egy kis kávészünetet, de ez most elmarad, hiszen közel egy óras csúszásban vagyunk, és azt javaslom, hogy egy tájékoztató van, Bőjte Csaba Szent István tervének a kecskeméti megvalósulásáról, ezt még tekintsük át, utána akkor kérdések, hozzászólások, utána tudjuk zárni a bizottsági ülésnek ezt a részét. Kérek mindenkit, hogy türelemmel hallgassuk dr. Gyenes Kata kisasszonyt, aki ezt a beszámolót megteszi számunkra. Köszönöm szépen.

DR. GYENES KATA: Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy a Szent István tervet bemutató előadásom kezdetén bemutassam kedves munkatársamat, aki a háziasszonya is a rendezvénynek, Kovácsné Tóth Ibolyát, aki pedagógusként dolgozott, jelenleg Kecskemét Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának Intézményi Osztályán középiskolai ügyintézőként dolgozik. Magam dr. Gyenes Kata vagyok, szintén a Polgármesteri Hivatal Intézményi Osztályán kulturális feladatokat látok el.

A bevezetésre kerülő előadás Bőjte Csaba testvér Szent István tervében megfogalmazott gondolatai, nemzetalapító királyunk szellemiségével megáldott eszméi alapján állítottuk össze. Célunk az volt, hogy Csaba testvér szavait diákok, tanárok, a város kulturális, szociális és oktatási életében szerepet vállaló civilek, magánszemélyek felé közvetítsük. Egyszóval a lakosság felé. Mindaz, ami ebben a tervben megálmodásra, és papírra vetésre került, valóban Magyarország, Kárpát-medence, Erdély magyarságának, a nemzet sorsának jobbá és szebbé tételét szolgálja. Ezen előadás megtartásához Csaba testvér személyes segítségét is kértük, az előadást meghallgatók részére szeretnénk volna Csaba testvér személyét közelebb hozni, megteremtve a közvetlen találkozás lehetőségét, a személyesség varázsát. Ezért arra kérjük önöket, hogy előadás kezdetén hallgassák meg Csaba testvér Nagyszalontán nemrégiben rögzített üzenetét, közben pedig tekintsek meg ezen prezentáció bevezető gondolatait.

BŐJTE CSABA: Én azt gondolom, hogy a mi gyerekeink is, meg a magyarországiak is abban a téves hiszemben élnek, hogy nekik alanyi jogon jár a szeretet, jóság, tanszerek. Szép dolog, és jó lenne, ha így lenne, de ott van a létért való küzdelem, hogy ne segélyen tessenek élni, hogy majd a nagy közösség eltart, mert ez jár. Nem jár. A valóság az, hogy meg kell tanuljon az ember küzdeni a saját léteért, és adná Isten, hogy ez a csalóka biztonságtudat, ami van körülöttünk, szétfoszoljon, és reálisan lássuk a világot, annak minden egyes csapdájával. A gyerekeinket fel tudnánk készíteni, hogy el tudják kerülni ezeket az életbeli nehézségeket. A családalapítás, a gyermekvállalás, olyan dolgokat kellene tennünk, amik boldoggá tesznek, és nem az önzés, kapzsiság, a szórakozás útján lötyögés. Az a romlásba vezet. Ha azt szeretnéd, hogy jövőd legyen, merd szeretteid körében, családdal, becsületes munkával, természethez közeli állapotban leélni életedet. Isten ezt készítette, ezt ajánlja az emberiségnek, mint a boldogság forrásaként, és én azt hiszem, ha mi Jézus Krisztus újból megjelenne, ugyanazt a názáreti életet élné, és ez az út, fiúk, ez amit én kitaláltam nektek, nem vagány dolog ez?

DR. GYENES KATA: Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes életét, elhivatott küzdelmét, empatikus személyét azt hiszem, itt a díszteremben nem szükséges bemutatni, ugyanakkor kezdeti lépéseiről mégis ejtenék néhány szót.

Csaba testvér 1992-ben kezdte meg szolgálatát Déván, és az Evangélium szavára figyelve és azt elfogadva a gyermekmentő szolgálat első cselekedetként a dévai ferences rendi kolostor ajtaját megnyitotta, az utcán kallódó szegény gyerekeket befogadta.

2011-re 64 napközis és bentlakásos otthonot avattak fel, többek között Nagyszalontán, Szovátán, sorra épültek ki az otthonok gyermekmentő céllal.

2011-ben Csaba testvér alapítvány további két ház alapítását tűzte ki célul, Gyergyószentmiklóson Szent Anna tiszteletére szentelt, felavatott otthonban 20 középiskolás fiatal kezdhette meg az új tanévet. A Szent Anna gyermekvédelmi központ átadó ünnepségére december 18-án kerül sor.

Úgy gondolom, nyugodt lélekkel elkönnyelhetjük, hogy Csaba testvér gyermekmentő szolgálata napjainkra nemzetmentő szolgálattá nőtt. Kiváló példa erre a Szent István terv, melynek talán legfontosabb tanácsa, hogy valamennyien szerepet tudunk vállalni a terv

megvalósításában, valamennyien minden napokban végzett szorgalmas munkánkkal hozzájárulunk a világunk szebbé tételéhez.

Nemzetalapító királyunk nevéhez fűződő, lejegyzett gondolatait 2011. február 17-én adta közzé. Azóta a terv elindult, szárnyra kelt és bejárta a Kárpát-medencét, melyet baráti beszélgetések, elmélkedések, közösségek formálódása, konferenciák sora követte. Maga terv három alappillére épül, ezek a pillérek, Isten teremtette és formálta a világot, ennek védelme és megbecsülése érdekében megfogalmazott tündérgert program. A társadalmi szolidaritás jegyében megszületett, emberhez méltó körülmények, életesély megteremtő szép ház program, és a tudatlanság elleni küzdelem gyümölcse, a kárpát-medencei népnevelés program.

Később a terv kiegészült egy újabb, a gyermekvédelmi pillérrel, minden gyermek lakjon jól programmal. A tündérgert és szép ház program bemutatását az életből vett példákkal szeretném bemutatni. A béke királynőjéről elnevezett nagyszalontai gyermekvédelmi központ megszületésének történetével. Teszem mindezt azon szándékkal is, hogy kézzelfogható, élő bizonyítékkal szolgáljon arra, hogy Csaba testvér által megfogalmazott elképzelések nem üres szavak, nem egyszerű álmok, ideák.

Szent Antalról, Szent Domokosról és Szent Jánosról elnevezett gyermekközpont szépen felújított házai helyén egykor a román állam kaszányái álltak. Partiumi szegénységben élő gyermekek részére Nagyszalonta polgármestere felajánlotta a honvédség területeit. Az egykor háborúskodás helyszínéül szolgáló, rossz állapotban lévő házakban most békés gyermekotthonná formálás kapott helyet. A gyermekek önfeledt játékkal, tiszta énjükkel meggyőzték, hogy a tágas épület megfelelően fogja szolgálni a gyermekek egyszerű és őszinte vágyait. Innentől kezdve szabadon szaladhattak, focizhattak, játszhattak a gyerekek, és a kezdeti ijedtség helyett Csaba testvér nekilátott a küzdelmes feladatnak, és fáradságos munkájával, segítőkivel a háború fészkeiből békés otthont varázsolt.

Szent István terv megfogalmazódott úton haladva közös faültetéssel, házak helyrehozásával, bölcs tájépítésszel és megannyi dolgozó kéz segítségével valóságos békeparkot teremtett, és ekként a csoda ismét megteremtődött.

Az atya bennünket is arra biztat, hogy merjünk tenni, merjük a nagyak tűnő feladatokat is hittel és reménnyel nekilátni, és bízzunk a gondviselés jóságában. Ne azt nézzük, hogy mi a lehetetlen, ne sopánkodjunk, ne torpanjunk meg egy feladat előtt, hanem hittel, reménnyel, imádsággal, egymás kezét megfogva bátran vállaljuk azt a küzdelmes munkát, amivel a jó Isten a figyelmüket. Köszönöm a figyelmüket, hogy meghallgattak, most átadnám a szót Kovácsné dr. Tóth Ildikónak. *(Taps.)*

KOVÁCSNÉ TÓTH IBOLYA: Megpróbálok két percben hozzászólni az idő rövidege miatt. A prezentációt látták, én csak néhány gondolatot szeretnék önökkel megosztani. Tudvalévő, hogy minden közösségben mindent csak közösen, egymásért tudunk tenni. Azt gondolom, hogy a legyenek azok művészek, politikusok, mérnökök, az a cél, hogy a körülöttük lévő kis- és nagyobb közösséget szolgálják. Azt gondolom, ennek a két szegény sorsú fiúnak nem a szegény sorsa a lényege, hanem az a tekintet, ahogy erre a világra néznek, és megpróbálnak együtt gondolkodni. Remélem, ha néhány év múlva látjuk ezeket a fiúkat, egy iskolába fognak járni, és olyan helyre kerülhetnek, ahol vágyaikat teljesíthetik.

A közösségekről szólva minden munkánk legfontosabb eleme a közösségben végzett munka. Akik itt ültek, illetve akik itt vannak közöttünk, ezt az érzést láthatták, hiszen a kecskeméti közösségek valóban valamennyi közösségben nemes célokért dolgoznak. Ez a dia az értelmiség feladatára helyezi a hangsúlyt, azt gondolom, valamennyiünk fontos feladata, hogy együtt tegyünk a nagyobb közösségért.

A csiksomlyói búcsú mindazt feleleveníti, hogy érdemes és fontos a közösségben átélni az együvé tartozás felemelő és boldog élményét. Csaba testvérnek a harmadik pillér a

gyermekvédelem volt, és mindenkinek a maga eszközével fontos, hogy azért egyre kevesebb szegény sorsú gyerek legyen határokon belül vagy határokon túli magyar területeken.

Most találkoztam Csaba testvérrel először október 1-jén, addig is tiszteltem, de személyes kapcsolatban most kerültem vele először. Nem újít és nem nagy dolgokról beszél, hanem felépít egy rendszert, amelynél az építőkövek mi magunk vagyunk, és a kötőelem, ami a köveket összefogja, a szeretet és a segítő szándék.

Olyan egyszerű, hétköznapi dolgokra irányítja rá a figyelmet, amit mindenki meg tud tenni, és boldogságot okoz számára annak elvégzése. Csaba testvér minden mondatát a remény és a szeretet hatja át. Humanizmusa, személyiségének varázsa, jellemének tisztasága, eddigi életútja, és ez emeli őt, és ez adhat mindannyiunknak erőt, hogy részesei legyünk a Szent István terv kecskeméti megvalósításának.

Szeretettel biztat mindenkit, hogy dolgozza ki a maga Szent István tervét, és sikeresen vigye is véghez. Lehetnek egészen picik ezek a tervek és egészen nagyok, akár városi méretűek is, ezek a Szent István tervek egyként adódnak majd össze és közösen csodákra leszünk képesek.

Kérem, hogy akikben a Szent István tervvel kapcsolatban megfogalmazódtak olyan gondolatok, hogy ő maga hogyan tudna részt venni ezekben a munkákban, vagy most vagy később mondja el a bizottság tagjainak, és ezekből az egyéni vagy közösségi tervekből fog majd összeállni a kecskeméti Szent István terv, melynek megvalósítása valamennyiünknek közös érdek. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a tájékoztatókat, az előadásokat és terveiket. Engedjék meg, hogy így zárás előtt lehetőséget biztosítsak arra, hogy a bizottság tagjai kérdéseket tegyenek fel, hozzászólásokat, véleményeket fogalmazzanak meg. Nem tudom, van-e ilyen? *(Jelzésre:)* Igen, Kőszegi Zoltán képviselő úr.

Hozzászólások a bizottság részéről

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a bizottság nevében polgármester úrnak, a szervezőknek. Azt hiszem, beigazolódott, hogy érdemes volt erre a programra eljönni. Elsősorban számunkra megtiszteltetés. Elnök úr azt mondta, hogy kevés hely van, ahol ennyi mindent tesznek a nemzeti összetartozásért. Én ezt pontosítanám. Nagyon sok hely van, ezek közül mindenképpen kiemelkedő munkát végeztek, és én szeretnék a magam nevében és a bizottság többi tagja nevében is gratulálni ehhez.

Azt tudom mondani, hogy önök a boldogság útján járnak, útban vannak a boldogsághoz, és azt kívánom, hogy ezen az úton minél több boldog pillanatot éljenek meg, minél több sikerélményt könyveljenek el, és amit mi tehetünk, a bizottsági munkánkkal hozzáteesszük. Ha ez a sok civil szervezet, sok ember, aki ezt a sok dolgot teszi, összefoglalóan, akkor ennek van jövője, és ebben hiszünk mi is parlamenti képviselők. A nehézségek, a gazdasági és morális problémák ellenére úgy tervezzük, hogy van remény és esély arra, hogy megújuljon. Azt mondanám, hogy én személyesen is, és a bizottság minden tagja mindenben igyekszik önöket támogatni, segíteni. Tudom, hogy a civil szervezeteknek problémái is vannak. Igyekszünk ebben, Ékes Ilona képviselő asszonnyal is már erről beszéltünk, akár képviselők többen összefogni azért, hogy az eddigi munkájuk ne vesszen el és segítsük. Bízunk benne, hogy sikerrel járunk, nagyon szépen köszönöm és nagyon sok sikert kívánok, és természetesen családjuk körében is sok boldogságot, és ebben az időszakban pedig békés, szeretetteljes készülődést, boldog karácsonyt mindannyiunknak. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Dr. Szili Katalin alelnök asszony.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Egy szép ívet írt le a nemzeti összetartozás bizottság tekintettel arra, hogy ahogy elnök úr is említette, a kihelyezett bizottsági ülésünket Beregszászon kezdte, Kecskeméten fejezte be, testvérvárosok is, azt hiszem, hogy nyugodtan mondhatom, hogy nagyon szép ív.

Számomra sokat adott, és köszönöm önöknek, hiszen túl azon, hogy elnök úr említette, hogy talán az a közös tudást is megteremthette, ami a város nemzetpolitikai tevékenységét jelenti, számukra inkább egy másüzenete volt, mégpedig az, hogy írhatunk mi bármilyen nemzetpolitikát, ha egyszer lélekkel, étellel nem tudjuk megtölteni, azt gondolom, civil kapcsolatokkal, egyesületi kapcsolatokkal, azokkal, amelyek egy nagyon jó ívet jelentettek, és gratulálok az összeállítóknak, illetve azt a minden szempontból muníciót, ami a generációk, felekezetek közötti kapcsolatot jelenti, és talán egyetlenegy hívó szó lehet számomra ez az építés, és ezt a Szent István terv is nagyon jól jelzi ezt, ami nem fizikai, de lehet a kapcsolatok építésében is jelentős. Viszont nem szeretnék úgy elmenni, hogy két aktualitásról ne szóljak. Az egyesületi és civil törvényt most tárgyalja a parlament, így szerintem a mai nap ellátnak még bennünket olyan munícióval, amit hasznosítani tudunk ezeknek a törvényeknek a vitájában, és akkor érdemes a mostani kihelyezett bizottsági ülésünket erre is használni.

A másik pedig, amit a kezdet kezdetén Farkas úr említett, ez a pályázatokkal kapcsolatos kérdések. Érdemes nekünk is továbbcsiszolni azokat a lehetőségeket, hogy valóban arra lehessen pályázni, ami szerintem ezeknek a lehetőségeit továbbviheti. Azt gondolom, mást nem kívánhatnék önöknek 2012-re mint azt, amit a bizottságban mi magunk is teszünk, hogy ne pártpolitikai alapon kezeljük és közelítsük meg ezt, mert ez kell ahhoz, hogy valóban a közös ügyünket építsük a jövőben a XXI. században. Én köszönöm, hogy itt lehettem, kívánok önöknek a továbbiakban lelkes munkát és kérem, hogy a közösségeik valamennyi tagjának adják át köszönetünket és üdvözetünket. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Megkérdezem, van-e még hozzászóló, aki szeretne hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Ha nincsen, akkor szeretném mindannyiunk nevében megköszönni, hogy mai bizottsági ülésünket itt tarthattuk meg. Talán jelképes az, hogy ha nem is jártuk körbe a Kárpát-medencét, de azért megkíséreltük, hiszen 3 kihelyezett bizottsági ülést tartottunk északkeleten, délnyugaton, majdnem azt mondom, hogy Kelet-Magyarországon, de majdnem ott is, hiszen Partium eredetileg Erdélyhez tartozott, és néha olyan dolgokat láttunk, amellyel ma mondhatjuk, hogy szinte az ország közepén, hiszen nem messze van innen Magyarország középpontja, újra találkozhattunk Bőjte Csabával, az elképzeléseivel, a megteremtett valóságával, a nagyszalontai elkészült gyermekotthonnal, mint amit láthattunk kinn fizikai valóságában, és amikor Bőjte Csabáról beszélünk, akkor nyugodtan elmondhatjuk azt, hogy kevés ilyen ember van közöttünk. Nemcsak magyarok között, hanem talán a világban is, hiszen több ezer gyermek a fizikai létét köszönheti ennek az embernek, mert ha ő nem lenne, ezek a gyerekek lehet, hogy már nem élnének, olyan körülmények közül kerültek ezekbe az otthonokba. És amit még pluszban köszönhetnek neki, hogy teljesen mindegy, hogy ezek a gyerekek előtte románok voltak, magyarok voltak, cigányok voltak vagy bármilyen nemzetiségűek. Amikor ezek a gyermekotthonból kijönnek, akkor talán elmondhatjuk azt, és remélhetjük, hogy egyre nagyobb számban így lesz, megállják a helyüket, becsületes emberek lesznek, és magyar emberek lesznek. Számunkra ez a legfontosabb.

A nemzetpolitikáról vagy egyáltalán a politikáról beszélünk, akkor csak úgy tudjuk a politikát véghezvinni, megteremteni, ha a társadalom többsége, nagy része támogatja azokat az elképzeléseket, amelyeket mi szeretnénk megvalósítani. Nyilván azért szeretnénk megvalósítani, mert társadalmi igény az, amivel bennünket megbíztak. Nemzetpolitikára még inkább igaz az, az elmúlt esztendő után, de mondhatjuk azt, hogy az elmúlt 40 vagy 60 év után a jelenlegi nemzetpolitikára társadalmi igény jelentkezett, hiszen nem mi találtuk ki azokat az intézkedéseket, azokat a törvényjavaslatokat, amelyek a törvényjavaslatokban,

törvényekben megfogalmaztunk, hanem ez a nemzet egészén belül érkezett a parlament felé. Nem véletlen az, hogy a kettős állampolgárság lehetőségét megteremtettük, hiszen jól emlékezek arra, hogy ez is egy társadalmi, civil kezdeményezés volt, amely a Vajdaságból, Délvidékről indult el, én magam Székelyföldön találkoztam először ezzel az ötlettel 2003 augusztusában. Ez egyébként a Kárpát-medencében a legrégebbi olyan székely-magyar település Kolozsvártól nem messze keletre. Ott jelentkezett először az az igény, hogy igenis aki magyar nemzetiségűnek vallja magát, vagy egyáltalán kötődik a magyarsághoz, az kaphassa meg a magyar állampolgárságot. Ez számunkra olyan távoli, elképzelhetetlen ötlet volt, sajnos volt a népszavazás is, és utána mégis meg tudtuk teremteni, el tudtuk fogadni a törvényt, és mai nappal bezárólag, vagy ma elmondhatjuk azt, hogy körülbelül 130 ezren vannak azok, akik már igényelték az állampolgárságot mindenhol, a világ minden tájáról. Van közöttük 100 éves is, és megszületett már a törvény alapján a Vajdaságban az első magyar állampolgár, aki megkaphatta a magyar állampolgárságot és ő már magyar állampolgárként Magyarországon születhetett meg, ezek óriási eredmények. Sokkal nagyobb eredménye van már, mint mi azt fel tudnánk fogni, hiszen mi benne élünk ezekben a folyamatokban, részesei vagyunk a folyamatoknak, mi naponta küzdünk, vitatkozunk, harcolunk, veszekszünk vagy egyetértünk egymással, de szerintem ezek óriási dolgok, és ezeket a dolgokat fogják az utókor gyermekei rólunk megjegyezni.

Ezért én büszke vagyok arra, amit ezen a területen igazából másfél esztendőben meg tudtunk valósítani, nagyon remélem, hogy a későbbiekben is ezt tudjuk tovább folytatni.

Még egyszer szeretnék köszönetet mondani polgármester úrnak, alpolgármester úrnak, hölgyeknek, mindenkinek, a civil szervezeteknek, a civil szervezetek vezetőinek, az egyházaknak, hogy lehetővé tették számunkra a kihelyezett bizottsági ülés megtartását. Szeretnék gratulálni mindannyiunk nevében az elért sikerekhez, a megvalósított dolgokhoz, kívánok a továbbiakban is jó munkát és a város részéről még több pénzt, bár mi Bonyhádon töredékével se rendelkezünk ennek az összegnek. Úgy gondolom, hogy kevés olyan önkormányzat van, aki ezt meg tudja ennek az alapjait teremteni, de jó célra fordítják ezeket az összegeket. Még egyszer köszönöm szépen. Közben Kerényi Györggyel azért váltottunk itt többször szót, mert a telefonja önálló életre kelt és körülbelül 10 sms-t küldött nekem, hogy parkolóhelyet foglalt, ezért elnézést kérek. Még egyszer köszönöm szépen, és további jó munkát kívánok önöknek, örülök, hogy itt lehettem ma Kecskeméten. Köszönöm. *(Taps.)*

DR. ZOMBOR GÁBOR polgármester: A sok köszönet mellett tényleg elismerés volt számunkra, hogy bemutatkozhattunk, és nagy szeretettel várunk mindenkit Kecskemétre vissza bármilyen alkalommal. További szép napot kívánok, hiszen még folytatódik tovább a bizottsági ülés. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

Látogatás a Türr István Képző és Kutató Intézet Kecskeméti Igazgatóságán

(Az erről készült feljegyzés a jegyzőkönyv mellékletét képezi.)

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 47 perc)

Potápi Árpád János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Dancsecs Dóra